

19.6.2018 ZAKLJUČNA EKSKURZIJA OLIMJE

V sredo, 13.6.2018, smo odšli na zaključno ekskurzijo. Odšli smo v Kočo pri čarovnici. Ko smo prišli v Olimje, nas je pričakal Kekec. Pripovedoval nam je pravljico. Skupaj s Kekecem smo šli do gozda. Hodili smo po potki in si ogledovali pravljичne junake. Ko smo si ogledali pravljичne junake, nam je Kekec pripovedoval zgodbe, kako so živeli nekoč. Pokazal nam je, kako delujejo stvari, ki so jih uporabljali nekoč. To so bili klopotec, kosa in mlin. Tu sem si kupilo čarovnico, škatlico, ogrlico in svinčnik. Nato smo se odpeljali na Jelenov greben. Na Jelenovem grebenu smo hranili jelene s koruzo in jih božali. Ko smo si umili roke, smo odšli na sladoled. Ko smo pojedli sladoled, smo si ogledali planetarij. Tam nam je gospod povedal in pokazal veliko stvari o vesolju in zvezdah. Ko smo pomalicali, smo odšli v trgovino s spominki. Gospod v trgovini nam je povedal, kako jelenom rogovi zrastejo in kdaj jim odpadejo. V tej trgovini sem si kupila uhane in ogrlico. Ko smo si nakupili, smo odšli do avtobusa in se odpravili proti Koreni. Med potjo je bil hud naliv z malo toče. Ko smo prišli v Koreno je bilo že toplo in ni deževalo. Ta dan mi je bil zelo všeč.

Urška Krajnc, 2.razred

V sredo, 13.6.2018, smo imeli zaključni izlet. Najprej smo šli v Kočo pri čarovnic. Tam sem spila vodo, ki je takšna, da če jo spiješ, živiš sto let. Potem smo šli še na Jelenov greben. Tam smo hranili jelene in šli v planetarij. Bilo mi je zelo všeč.

Nika Lubej, 2. razred

V sredo, 13. 6. 2018, smo se z avtobusom odpeljali v Olimje. Ogledali smo si Kočo pri čarovnici. Tam so nam povedali zgodbo najstarejše čarovnice, ki je lopova spremenila v kačo. Zgrajene so bile majhne hiše, kjer so bili narejeni knjižni junaki. Iz lesa je bilo narejenih veliko stvari. Tam smo si lahko tudi nekaj kupili. Nato smo šli na Jelenov greben. Tam smo hranili jelene in košute. Osvežili smo se s sladoledom, potem pa smo šli v planetarij. Povedali so nam veliko zanimivih stvari o vesolju. Na Jelenovem grebenu smo si lahko tudi nekaj malega kupili. Dan mi je bil zelo všeč. Bil sem vesel, da smo obiskali toliko zanimivih krajev in izvedeli veliko novega.

Mai Horvat, 2.razred

15.6.2018

ŠPORTNI DAN

Ta teden se je začel super. V ponedeljek smo šli v gledališče gledat predstavo Rdeča kapica. Predstava je bila drugačna kot pravljica, ki jo vsi poznamo. Bila je smešna in zabavna.

V sredo pa smo šli na orientacijski pohod. To je bil zadnji športni dan. Pot nas je vodila skozi gozd in tudi po cesti. Bilo je zelo vroče. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo šli mimo naše hiše in smo klicali mojega psa Ara. Ampak Ara nas niti ni opazil in se ni oglasil.

Bliža se konec šolskega leta in čaka še nas polno dogodivščin.

Iva Ilec, 2. razred

15.6.2018

TEKMOVANJE GO - CAR - GO

V torek, 15. maja 2018, smo se učenci 8. razreda iz OŠ Korena z našim avtomobilčkom odpravili na tekmovanje GO - CAR - GO oziroma Bo, kar bo. Tekmovanje je potekalo na Ptujju na parkirišču pri gimnaziji.

Zjutraj smo se zbrali pred kulturno dvorano. Najprej smo imeli nekaj težav, ker avtomobilčka nismo dobili v prtljažnik minibusa. Še sreča, da smo se spomnili in sneli volan ter zadevo hitro uredili. Ob 8.30 smo se že peljali s Korene proti Ptujju. Z nami je šla naša mentorica Anica Toplak, naš hišnik Peter Zajc in ravnatelj Darko Rebernik. Vožnja je bila zabavna, glasna in vznemirljiva od pričakovanja, kako bo vse skupaj potekalo. Ko smo prispeli na Ptuj, smo poiskali naš parkirni prostor in pripeljali avtomobilček na označeno mesto. Med čakanjem na tekmovanje smo z ocenjevalnim listom ocenili tri avtomobilčke, ki so bili nam najbolj všeč. Enako so naredile tudi ostale ekipe. Nato je sledilo tekmovanje v vožnji avtomobilčka. Tekmovali smo v dveh kategorijah: slalom in veleslalom. Našo Korenško Bubo (ime našega avta) sta vozila Nejc Kocmut in Jurij Beber. Za spodbudo tekmovalcem smo si izdelali tudi navijaške plakate in z njimi veselo navijali. Ko smo tekmovali, nam je na začetku kar dobro kazalo, ampak ko se je tekmovanje bližalo h koncu, je nekaj avtomobilčkov bilo hitrejših. Na žalost se nismo uvrstili med prve tri (končali smo na 4. mestu), a vseeno smo prejeli priznanje za najbolj prijazno žuželko, za kar smo bili tudi veseli in ponosni. Za nagrado smo prejeli izlet v Talum Kidričevo, bidončke, torbice za kolo, zapestnice, blokec in zelo lepe majčke z napisom Go-car-go. Na koncu smo se v jedilnici srednješolskega centra okrepčali z okusnim kosilom in se

ogreli na toplem, saj nas je zunaj zazeblu, ker je bil najhladnejši majski dan. Več o tekmovanju si lahko preberete na FB Strojne šole Ptuj ali na njihovi spletni strani.

Ob 14.00 smo se vsi veseli vrnili nazaj v Zg. Koreno. Hvala učiteljici Anici za omogočeno sodelovanje v tej prijetni izkušnji.

Suzana Horvat in Ivana Grabušnik, 8. razred

1.6.2018

VEGOVO TEKMOVANJE

Letos sem sodelovala na matematičnem tekmovanju za Vegovo priznanje. Čeprav na šolskem tekmovanju nisem dosegla dovolj točk za državno tekmovanje, so me čez čas obvestili, da se ga vseeno lahko udeležim.

Z mentorico Angelo Lešnik sva poskušali do tekmovanja čim več vaditi. Potekalo je 21. aprila 2018 na OŠ Prežihovega Voranca. Zbrali smo se ob 9. uri. Sprejeli so nas z uvodnim programom, ki je bil zelo lep. Pevski zbor je še zapel nekaj pesmi, nato pa so nam še zaželeli vso srečo in nas razdelili po skupinah. V razredih so nam še enkrat povedali vsa pravila. Bila sem zelo živčna, ko pa sem dobila naloge, sem se umirila. Na voljo smo imeli dve uri, ki sta minili zelo hitro. Bil je težko, a sem večino rešila pravilno. Ko smo končali, smo se odpravili v jedilnico, kjer so nam pripravili malico in nam podarili mapo s svinčnikom.

Čez nekaj dni so razglasili rezultate. Prejela sem srebrno priznanje, s katerim sem zelo zadovoljna. Samo ena naloga me je ločila od zlata.

Ivana Grabušnik, 8. razred

24.5.2018

NARAVOSLOVNI DAN

V torek, 22.5.2018, smo imeli naravoslovni dan. Šli smo si ogledat avtobusno in železniško postajo v Maribor. Na avtobusni postaji smo videli 30 peronov. Postajališče za Zg. Koreno smo našli na peronu 8. Videli smo tudi veliko uro v čakalnici. Ogledali smo si tudi ostale prostore na postaji. Potem smo šli na železniško postajo in tam na tirih videli različne potniške in tovarne vlake. Ko smo se vračali domov nam je učiteljica častila sladoled in vsi smo bili zelo veseli.

Jure Weingerl, 2.razred

22.5.2018

PRVOMAJSKE POČITNICE

Med počitnicami mi je bil vsak dan zelo zanimiv, a malo sem pogrešala šolo. Najboljši dan mi je bil torek, 1. maj. V torek smo se zbudili zelo hitro, se oblekli in se odpravili na pot. Z mamo in očetom smo se odpravili na stolp Vinarium v Lendavi, pred tem smo še plačali vstopnino. Stolp je bil visok 50 metrov. Hodili smo in hodili, dokler nismo prišli na vrh. Z vrha je bil zelo lep razgled. Videli smo vinograde, hiše, gore ... Moram priznati, da me je bilo kar strah, saj to je zelo visoko. Ker je zelo pihalo, sem šla eno nadstropje nižje. Počasi smo se odpravili s stolpa. Šli smo na pijačo in na sladoled. Ker so zraven prodajali kokice in peno, sem si šla kupit peno. Vsi smo bili zelo lačni, zato smo odšli jest v Zeleno dolino. Tam smo se najedli in potem sprehodili. Videli smo tudi papige, bilo jih je zelo dosti.

Ta dan mi bo za zmeraj ostal v spominu, saj je bil zelo zanimiv.

Tjaša Krajnc, 6. razred

IGRANJE NOGOMETA

V soboto, 28. 4. 2018, smo s bratoma in prijatelji odšli v Selce na nogometno igrišče. V Selce smo odšli ob 6. uri zjutraj. Hodili smo 50 minut. Vsi smo še bili zaspani in smo komaj hodili.

Ko smo prispeli, n as je pričakal prijatelj Mitja. Najprej smo se ogreli z igro pepček. Ko smo bili vsi ogreti in pripravljeni na igro, smo sestavili ekipe. Jaz sem bil v skupini s prijateljem Tilmom, Alenom in Andreasom. Moja ekipa je zmagovala. Ob 12. uri smo postali lačni. Vedno bolj smo bili lačni, zato sem s telefonom poklical babico. Babica je pekla pico in vprašal sem jo, če nam lahko prinese eno veliko pico. Babica je bila zelo hitro pri nas, kajti rada vidi, ko njeni vnuki jedo njeno hrano. Jedli smo kot volkovi. Po pojedini smo počasi začeli odhajati domov. Vesel sem bil, da sem doživel ta dan. Bilo je zabavno in veselo. Še večkrat bomo odšli v Selce, kajti bilo je zelo zabavno.

Gabriel Šabeder, 6. razred

NOVA ŠOLA

Bil je lep sončen dan, ko sem že mislila, da ne more biti boljši, pa je postal.

Ko sem po dveurnem lenarjenju prišla v kuhinjo, sta me starša presenetila z novico, da grem na drugo šolo. Kar skakat sem začela od veselja. Potem je nasmeh na mojem obrazu zbledel. Pomislila sem: » Kam grem? Kaj pa moji prijatelji? Kako bom dobila nove? Bodo prijazni? Bodo hudobni?« Povedala sta mi samo to, da ni blizu. No, seveda sem vprašala, če je sploh v Sloveniji. Na mojo srečo sta rekla, da ne. Rekla sta tudi, da grem čez en teden in da do takrat ne rabim v šolo. Cel teden sem premišljevala, kam grem. Ko je končno prišel ta dan, sem odskakljala do avta in se udobno namestila za dolgo pot do letališča. Prišli smo in videla sem na vozovnici, da gremo v Anglijo, bolj natančneje na Škotsko. Komaj sem čakala, saj se bom prvič peljala z letalom. Prišli smo. Takoj sem se razveselila, ko so vsi govorili angleško. Poiskali smo si taksi in se odpeljali v mesto. Razmišljala sem, zakaj mi je okolica zelo znana. Ko smo prišli do vhoda, sem skoraj zakričala. Stala sem pred Bradavičarko, šolo za čarovnice in čarovnike. Bila sem zelo vesela, saj bom naslednjih 9 let preživela tu.

V ozadju sem slišala mamó, kako me kliče. Obrnila sem se in ugotovila, da so bile le sanje.

Tajda Žižek, 6. razred

PRAZNOVANJE PRVEGA MAJA

V ponedeljek, 30. aprila 2018, smo se proti večeru z avtom odpeljali najprej na Ptuj na kresovanje, nato pa še v Zimico.

Na Ptujú mi je bilo zelo všeč, saj so imeli glasno glasbo, velik kres in velik maj pan. Najprej smo se sprehodili in šli na pijačo. Jaz in sestra sva pila sok, starša pa špricer. Kasneje sem postal lačen in ata mi je kupil hamburger. Zelo je bil dober. Okrog 11. ure smo se odpeljali v Zimico na kresovanje. Tam sem videl Tilna, Sebastjana, Špelo, Evo in Iris. Tilen me je zelo lepo pozdravil. Kresovanje so imeli na igrišču pod šotorom. Ko smo se posedli, je prišel natakár in nam dal pijačo. Prišli so tudi moj boter, botra in bratrance. Zabavali smo se do 2. ure zjutraj. Domov smo prišli okrog pol treh. Spat sem šel okrog tretje ure zjutraj.

Upam, da bo naslednje leto tudi tako zabavno.

Blaž Krajnc, 6. razred

SMUČARSKI SKOKI

V ponedeljek, 30. 4. 2018, je bila v Jablancah tekma v smučarskih skokih in kresovanje. Ob treh smo mislili postaviti majsko drevo. Drevesa nismo postavili, ker je močno pihal veter. Zvečer ob šestih je bila tekma. Pred tekmo smo imeli trening. Ko se je začela tekma, sem bil zelo živčen. Dobro sem skakal in osvojil 6. mesto. Vseh tekmovalcev je bilo 53. Jaz sem skakal na 25- metrski skakalnici. Tekma je bila tudi na 13 in 5- metrski skakalnici. Po tekmi se je zakuril kres. Kresovanje je bilo pozno v noč. Na kresovanju smo se igrali in veselili. Igrali smo tudi nogomet.

Rok Vrbnjak, 6. razred

KOPANJE V MORAVSKIH TOPLICAH

Vsi dnevi med počitnicami so mi bili zelo všeč, a najbolj mi je bila všeč sobota, 28. 4. 2018, saj smo se odšli kopat, in sicer v Moravske Toplice.

Zbudili smo se zelo zgodaj, da smo se pripravili. Ob 8.00 smo se odpravili. Tja smo prispeli ob 9.00. Stvari smo odložili v omarice in se oblekli v kopalke. Odpravili smo se k bazenom. Čez nekaj časa sem komaj prepričala svojega mlajšega bratca, da gre z mano na tobogan, saj ga je bilo strah. Izkazalo se je, da se je zelo zabaval, mogoče celo bolj kot jaz. Odšli smo na kosilo in še malo na bazene. Dan je počasi šel h koncu. Odpravili smo se proti domu. Na poti smo odšli še na sladoled. Ko smo prišli domov, je bilo že pozno, zato smo odšli počasi spat. Ta dan mi je bil zelo všeč. Upam, da se bo še kdaj ponovil.

Iris Fradl, 6. razred

18.5.2018   SPREJEM UČENCEV TRETJEGA RAZREDA V ORGANIZACIJO RDEČEGA KRIŽA SLOVENIJA

V torek, 15. 5. 2018 smo bili sprejeti med mlade člane Rdečega križa. Dobili smo hranilnik v obliki medvedka, gospod ravnatelj pa nam je v hranilnik dal tudi 1 euro. Po prireditvi nam je učiteljica razdelila kornete. Imeli smo se super! Ko sem prišla domov pa je naša ovčka povrgla še jagenjčka. To je bil moj NAJBOLJŠI dan!

Katja Murko, 3. razred

Danes, 15. 5. 2018 smo bili sprejeti v Rdeči križ. Dobili smo vrečko, v kateri je bilo polno presenečenj: hranilnik, pobarvanke, barvice, manjši plakati. Drugi razred nam je zaigral igrico Sadni prepir in povedal, kako naj skrbimo za okolje in svet okrog nas, prvi razred pa nam je zaplesal in zapel. Tudi otroški pevski zbor pod vodstvom učitelja Primoža Krambergerja nam je polepšal sprejem. V razredu smo dobili sladoled. Bilo je super!

Alina Tkalčič, 3. razred

V torek, 15. 5. 2018 ob 11. uri smo učenci 3. razreda postali mladi člani Rdečega križa. Povedali so nam, da ne smemo metati odpadkov v naravo in da moramo pomagati sošolcem, prijateljem in starejšim. Na prireditvi sta nam 1. in 2. razred zaplesala, zaigrala in zapela. Dobili smo izkaznico, barvice, pobarvanke, hranilnik in sladoled. Najbolj sem se razveselila sladoleda!

Nuša Lešnik, 3. razred

V torek, 15. 5. 2018 smo tretješolci OŠ Korena postali mladi člani Rdečega križa Slovenije. Imeli smo krajšo prireditev, kjer nam je predsednica KO RK Korena, gospa Štefka Ljubojevič, poučno in zanimivo razložila o pomembnosti in dolžnosti članov v Rdečem križu. Vzpodbudila nas je k dobri deli, prijateljstvu in solidarnosti. Nato smo vsi učenci 3. razreda prejeli člansko izkaznico in priložnostno darilce. Po končani prireditvi smo odšli nazaj v razred, kjer smo se posladkali. Imel sem se zelo lepo.

Jaka Treplak Vidovič, 3. razred

V torek, 15. 5. 2018 smo bili sprejeti v organizacijo RK kot mladi člani. Na prireditvi je prvi razred nastopil z zelo zanimivim in zabavnim plesom, drugi razred pa z ljubko igrico Sadni prepir. Na koncu smo tretješolci prejeli darilce in se posladkali. Na prireditvi je bilo zelo zabavno in poučno.

Nika Rotman, 3. razred

V torek, 15. 5. 2018 smo bili sprejeti med mlade člane Rdečega križa. Povedali so nam, da moramo pomagati starejšim in bolnim. Prejeli smo hranilnik, šilček, barvice, plakate in člansko izkaznico. Po prireditvi smo prejeli še sladoled. Organizacijo mladih članov RK sestavljajo učenci osnovnih šol od 8. – 14. leta starosti. Bilo je zelo lepo.

Jaka Weingerl, 3. razred

V tednu Rdečega križa, smo tretješolci OŠ Korena bili sprejeti med mlade člane Rdečega križa Slovenije. Naša naloga je, da skrbimo za higieno, smo prijazni in pomagamo tistim, ki pomoč potrebujejo. Organizacijo mladih članov RK sestavljajo učenci, stari od 8 do 14 let. Na prireditvi smo prejeli člansko izkaznico, manjše plakate, pobarvanke, barvice in hranilnik. Ko je bilo prireditve konec, nas je v 3. razredu pričakalo še eno presenečenje: sladoled! Starejši učenci in odrasli so po prireditvi spoznali in si ogledali še defibrilator, ki je nameščen pri Golobovih v Žikarjah. Najbolj sem se razveselil darilc!

Amadeo Zajšek, 3. razred

PROJEKT GO-CAR-GO

8.5.2018 **NARAVOSLOVNI DAN**

V četrtek, 26. 4. 2018, smo imeli učenci sedmega in šestega razreda naravoslovni dan. Vedeli smo, da bomo šli v mariborski akvarij-terarij in v muzej eksperimentov, nismo pa vedeli, katere živali bomo videli in katere eksperimente.

Ob 8. uri smo se z avtobusom odpeljali v Maribor. V Mariboru smo učenci sedmega razreda najprej odšli v akvarij – terarij, učenci šestega razreda pa v muzej eksperimentov. V akvariju smo videli veliko zanimivih rib in izvedeli marsikaj zanimivega o ribah in drugih živalih. Po ogledu smo odšli v muzej eksperimentov, kjer smo zvedeli nekaj o meteorologiji, potem pa smo v sobi eksperimentov izvajali različne eksperimente.

Čas je hitro minil in odpeljali smo se v Zg. Koreno. Mene je bolj pritegnil akvarij - terarij.

Katja Senekovič, 7. razred

POHOD OB SLAPOVIH

V sredo, 4. 5. 2018, smo se z družino, mojo sestrično in njenim fantom odpravili na Plitvička jezera, saj naj bi si šli ogledat slapove in jezera.

Z avtom smo se odpeljali do parkirišča izven narodnega parka, kjer smo izstopili in se odpravili po klancu navzdol

in se nato z vlakcem odpeljali do določene točke, kjer smo si najprej ogledali zemljevide. Tam smo bili prvič in nismo vedeli, kako to poteka. Poslikali smo zemljevide in se odpravili na pot. Kraj je bil popolnoma naraven in lep. Bilo je veliko jezer in slapov. Bilo je tudi kar nekaj živali, saj smo v vodi videli ogromno rib in tudi dve kači. Ob poti smo poslušali tudi žabje kvakanje. Bilo je veliko rastlin v in ob vodi, veliko je bilo tudi potk, po katerih smo hodili, čeprav smo izbrali najkrajšo, ker bi drugače za to porabili cel dan. Po prehojeni uri nas je na največjem jezeru pričakala ladjica, s katero smo naredili krog po jezeru. Stopili smo z ladjice in se sprehodili do točke, kjer smo končali naš pohod.

Ta dan je bil zelo zabaven, lep in tudi malo utrujajoč, saj smo hodili pet ur. Spoznala sem, kako je v resnici narava lepa in kakšno srečo imamo, da nas obdaja, samo ponavadi imamo ljudje za takšne stvari oči zaprte. Bila sem na novem kraju in dobila sem novo izkušnjo.

Zala Grajfoner, 7. razred

KRESOVANJE

V ponedeljek zvečer, 30. 4. 2018, sem se z mamo, očetom in bratom odpravil na kresovanje v Zimico. Tam je bilo kar nekaj prijateljev. Kres so prižgali ob 23. uri, pred tem pa smo se zelo zabavali. Jaz, moj brat in Tilen smo se vozili z rolkami, ostali pa so se zabavali na igralih ali pa so se igrali skrivalnice. Ko so prižgali kres, je bilo kar toplo pri kresu, a za nekaj časa je postalo kar vroče, zato smo ga šli gledat malo dlje. Kres je gorel kar nekaj časa. Večina časa smo se le zabavali. No, jaz, Tilen, Matic in Maj smo se igrali skrivalnice. Domov smo odšli ob enih zjutraj. Naslednji dan sem bil res utrujen, a sem moral malo potrpeti, saj smo imeli piknik.

Miha Bezjak, 7. razred

KRESOVANJE NA DOMU

V torek, 1. maja, smo z družino doma zakurili kres. K nam so prišli sosedge in moja sestrična Amadeja. Najprej smo zakurili ogenj, potem pa smo se zabavali ob ognju, a ne za dolgo, saj je hitro pogorel.

Jaz, moja mama in oče smo čakali do 8. ure zvečer, saj smo čakali na sosede in mojo sestrično. Ko so vsi prišli, smo šli malo dlje od hiše, da smo lahko zakurili kres. Najprej smo na les polili bencin, nato pa prižgali z vžigalnikom. Les je začel goreti. Usedli smo se na travo in se pogovarjali o različnih stvareh. Ko je ogenj pogorel, smo odšli do doma in moja mama je pripravila narezek in pijačo. Skupaj smo se okrepčali in uživali do poznih ur.

Ko so sosedje odšli, se je moja sestrična odločila, da bo prespala pri meni. Nisva še bili utrujeni, zato sva igrali monopoly. Ko sva postali utrujeni, sva se odpravili spat. Ta dan sem se zelo zabavala. Vesela sem bila tudi, da je Amadeja prespala pri meni. Upam, da se bomo še kdaj tako zabavali.

Adriana Ferk, 7. razred

WOOP PARK

V sredo, 2. 5. 2018, smo se z družino odpravili na izlet v Ljubljano. To je bil zadnji dan naših počitnic. Najprej smo odšli na Ljubljanski grad, potem pa smo si ogledali še Ljubljano. Obiskali smo razne trgovine, opazovali tržnice in Tromostovje. Potem smo odšli v Woop park, ki je v bistvu stavba z različno dolgimi in širokimi trampolini, ki se različno odbijajo. Stavba ni bila nič posebnega. Bila je srednje visoka in široka bele barve, na sredini stavbe pa je pisalo z barvnimi črkami Woop. Zraven je bilo veliko parkirišče, da smo lahko parkirali in odšli v stavbo. Ker smo bili prvič tukaj, smo se morali najprej prijaviti na njihove tablične računalnike. Ko smo se prijavili, sva s sestro morali povedati številko noge, saj sva zaradi varnosti dobili posebne nogavice. Nato sva dobili še zapestnico, s katero sva vstopali in izstopali iz prostorov za trampoline. Zapestnica je bila črne barve z napisom Zabava je v zraku. Ko sva se z zapestnico dotaknili aparatov za vstop, se je na zapestnici pokazala ura, kdaj sva začeli in kdaj morava končati najino zabavo. Njihova delavka naju je napatila do velikega zaslona, kjer sva si ogledali pravila. Poleg zaslona so bile omarice, kjer sva pustili svoje stvari. Bilo je veliko različnih trampolinov, med njimi tudi tak s košem in tak, da si se lahko vrgel v penice. Vse je bilo zabavno in tako je najina ura prehitro minila. S sestro sva se preoblekli in s starši smo se odpravili domov.

Woop park je nekaj povsem drugačnega in novega. Bilo je športno in zanimivo. Zelo si želim še kdaj obiskati Woop park.

Vita Rojs, 7. razred

PRVOMAJSKE POČITNICE

Pred prvomajskimi počitnicami sem že domačim govoril o kresovanju v Zimici. Komaj sem čakal na konec zadnje ure pred počitnicami.

Dan pred kresovanjem sem pridno pomagal svoji mami pri delu na vrtu, saj sem vedel, da se mi bo poplačalo. Delali smo zelo dolgo, skoraj bi že bili prepozni, da bi šli na kresovanje. Hitro smo se odpeljali domov, da bi se preoblekli. Ura je bila petnajst do deset. Upal sem, da bom v taki gneči našel svoje sošolce. Ko smo prispeli, smo

odšli proti središču dogajanja. Odleglo mi je, ko sem slišal glas mojega sošolca Mihe. Hitro sem zdrvel k njemu. Skupaj z njegovimi prijatelji smo se odšli igrat skrivalnice. Bila je takšna tema, da sem imel Miho pred očmi in ga nisem videl. Tako smo se skrivali, dokler ni bilo tako pozno, da smo se odšli dol igrat slepe miši. Tako smo se igrali do njih zjutraj in potem smo odšli domov.

Zjutraj sem komaj vstal, saj sem bil zelo utrujen od skrivalnic in igranja slepih miši. Imeli smo se zelo dobro in zabavno, komaj čakam na naslednje leto.

Matic Cvetko, 7. razred

PRVOMAJSKE POČITNICE

Prvomajske počitnice sem preživel odlično. Nestrpno sem čakal na te počitnice.

Začele so se petek, 27. 4. 2018, ko praznujemo dan upora proti okupatorju in za tem so sledile prvomajske počitnice. Žal pa so trajale le en teden, vendar sem jih znal izkoristiti. Bil sem s prijatelji na igrišču, kjer smo igrali nogomet. Odšli smo po prvomajsko drevo. V gozdu smo podrli drevo in ga odpeljali pred dvorano. Drevo smo olupili in okrasili. Po opravkih smo odšli igrat nogomet. Počakali smo do naslednjega dne, ko so majsko drevo postavili. Drevo je bilo visoko 30 metrov.

Počitnice sem preživel odlično in upam, da še bodo kdaj takšne počitnice, kot so bile te.

Aleks Mišić, 7. razred

8.5.2018

PRVOMAJSKE POČITNICE

V petek sem šla na počitnice k babici Danici in dediju Vladu. Tam sem se igrala s prijateljico Nejo in njenim bratom Nikom. Veliko sem se gugala na viseči mreži. V soboto je prišla mama Maja in sva odšli domov. V nedeljo smo šli na slap Šumik, potem pa v park, kjer sem srečala sošolko Moniko. Odšli sva k meni domov in se skupaj igrali. V ponedeljek sem šla s sestrično Ano na kres. Tam sem srečala sošolki Ivo in Urško. Igrale smo se na napihljivem gradu in opazovale kres. Dobila sem balon v obliki delfina, zato sem ga poimenovala Delfi. V torek sem bila v Motorik parku, kjer sem hodila po označeni potki bosa. V sredo smo urejali okolico hiše. Bile so odlične prvomajske počitnice.

Nika Lubej, 2.razred

Med prvomajskimi počitnicami je bilo lepo, saj so bili starši več doma. Z mamo sva kolesarila in rolala. Babica Majda je praznovala rojstni dan. Hodili smo na sladoled. Ogledali smo si postavitev mlaja. Prvega maja smo šli na grad Herberstein v Avstrijo. Tam je bil živalski vrt. Videli smo zebre, stepske krave, kamele, opice, bele volke, pume in pelikane. Ena kamela je bila že zelo stara in grda. Božal sem belega osla. Grad je bil zelo velik. Tam smo videli grofičino in otroško sobo. V eni dvorani so visele s stropa lepe preproge. Na gradu so bili razstavljeni viteški oklepi in orožja. Na koncu sem si za spomin kupil kamelo.

Mai Horvat, 2.razred

V petek sem odšla v Terme Tuhelj. Tam sem bila z bratrancem Galom, teto in stricem. Zelo sem se zabavala. Domov sem prišla v nedeljo zvečer. V ponedeljek sem bila na skokih in kresovanju. Tam je skakal moj brat Rok. Srečala sem sošolke in sošolce. Skupaj smo se igrali in opazovali kres. Na praznik dela smo z družino odšli v Portorož.. Sprehodili smo se do Pirana. Kupili smo si sladoled in pijačo. Nazaj smo se peljali z avtobusom. Zadnji dan prvomajskih počitnic sem bila pri babici in dedku. Imela sem se zelo lepo.

Eva Vrbnjak, 2.razred

Prvi dan počitnic sem preživel pri babici in dedku. Šli smo do reke Drave, kjer sem metal kamne. Naslednji dan sva šla z mamo na morje v Punat. Družil sem se s prijateljicama Tio in Taro. Veliko smo se kopali, vozili po toboganu in igrali v igralnici. V ponedeljek je prišel ata, ki sem se ga zelo razveselil. Pogrešal sem ga, ker je bil na Kamchatki. Počitnice so hitro minile in že je bila sredo, ko smo morali domov.

Mark Kojc, 2. razred

Med počitnicami sem vsak dan brala knjigo. Z mamo sva šli k Trem ribnikom. Tam sem hranila ribe in divje race. Po parku sem se vozila s skirojem. Obiskali sva tudi akvarij in se nato odpravili na igrala. Tam sem srečala sošolko Niko. Doma sem se vozila s kolesom. Zvečer smo gledali prvomajski kres.

Monika Cvikl, 2.razred

Na počitnice sem šla k babici. Naslednji dan je prišla mama. Igrali sva se skrivalnice in vozili s skirojem. K meni je prišla prijateljica Lina. Igrali sva se za učiteljice in gledale, kako so pri sosedu postavljali prvomajsko drevo. Nato smo odšle v Lenart na sladoled in igrišče. Počitnice hitro minile.

Lana Minih Gačnik, 2.razred

Med počitnicami smo šli na morje. Hodili smo na sprehode in pobirali školjke. Obiskali smo tudi jamo Pekel. V jami so bili netopirji. Potem smo šli v Mozirski gaj. Tam je bilo veliko barvnih tulipanov. V Trojanah smo se posladkali s krofi. Potem sva šla z Nikom k babici, kjer smo se imeli lepo. Na obisk so prišli babica Zofija, Nada in Jože. Med počitnicami sem se zelo zabavala.

Eva Sofija Fesel, 2. razred

V četrtek smo iz gozda spravljali drva za kurjavo. V petek zvečer sem šla k babici na počitnice. Tam je bila sestrična Sara in sva skupaj vadili ples in se vozili s kolesom. V ponedeljek smo šli v McDonalds na Ptuj. Po mene in Saro je prišla mami in naju odpeljala na skoke v Jablance. Tam sem srečala Luka, Gašperja, Ivo in Niko. Skupaj smo opazovali kres. Domov smo šli pozno. V torek smo sadili koruzo, buče in fižol. V sredo sem šla k Alini gledat psičko Neli. Počitnice so bile lepe, vendar prekratke.

Urška Krajnc, 2. razred

16.4.2018

[Pesmarica sedmega razreda](#)

9.3.2018

ZIMSKE POČITNICE

Zimskih počitnic sem se veselil. Čez vikend sem bil na snegu, kjer sem se sankal. V ponedeljek sem šel na plavanje. V torek smo šli v Ljubljano v Woop park na trampoline. Zelo sem se zabaval. V sredo in četrtek sem bil pri babici. Z babico sva izdelovala izdelke iz papirja. V petek sem bil na prijateljevem rojstnem dnevu. V soboto je imel brat Nik rojstni dan. Mami sem pomagal napihniti balone. Nedelja je hitro minila.

Mark Kojc, 2.razred

Med zimskimi počitnicami sem bila nekaj časa bolna. Takoj, ko sem se boljše počutila, sem šla na sneg s smučkami. Igrali smo se policiste in zapornike. Jezila sem Filipa in mamo. Z bratom sva se igrala šah in človek ne jezi se. Igrala sem tudi računalniško igrico Minecraft. Ob koncu počitnic sem bila na obisku pri sošolki Niki. Igrali sva se različne igrice.

Monika Cvikl, 2.razred

Počitnic sem se zelo razveselila. Na počitnice je prišel bratranec Simon. Skupaj sva se igrala na snegu in tam preživela veliko časa. Z Rokom sva ga naučila smučati. Naučila sem se smučati vzratno po domačem hribu. V soboto sem naredila domačo nalogo. V nedeljo sem bila na tekmi v smučarskih skokih. Tudi sankala sem se. Počitnice so hitro minile.

Eva Vrbnjak, 2.razred

Z babico sem naredila Iglu. Bil je tako velik, da sem lahko šla vanj. Sankala sem se po strmem hribu. Prijateljica Lina je prišla k meni na počitnice. Delali sva angelčka in snežaka. Sosed Anej je prišel na obisk in smo se igrali razne igre. Z babico sva spekli pecivo. Počitnice so hitro minile.

Lana Minih Gačnik, 2.razred

Med zimskimi počitnicami sem se imela zelo lepo. S sestrama sem se igrala za šolo. Z gasilci smo šli na drsanje v Duplek. Bilo je zelo lepo. Z mamo smo odšle v Zimico, kjer smo se sankale. Med počitnicami smo začeli pakirati. Kmalu se bomo preselili.

Aida Krajnc, 2.razred

Z atijem sva se igrala skrivalnice. Ati me je dolgo iskal. Bila sem tudi pri dedku in babici. Šla sem tudi na smučanje. Imela sem učitelja Žiga. Obiskala sem tudi Andraža in Jurija. Zabavali smo se in gledali televizijo. Andraž mi je posodil preobleko bitja. Rekel mi je, da mu jo vrnem, ko dobim svojo.

Katarina Božac, 2.razred

Med zimskimi počitnicami sem vsak dan dolgo spala. Zunaj je bilo zelo mrzlo. Veliko je snežilo. Šla sem na počitnice k babici Mileni. Babica je imela rojstni dan in god. Imeli smo dobro torto. Nato smo šli v Lesnino. Ati je kupil mavrično lučko.

Eva Sofija Fesel, 2.razred

Zimske počitnice sem večinoma preživela doma. Zapadlo je ogromno snega, zato sem se lahko veliko sankala. S prijateljicami smo se igrale na snegu, ko pa nas je zazeblo smo šle v hišo in se igrale dalje. Šli smo se tudi drsat v Duplek. Z mamico in atijem sem šla na bowling, kjer sem zmagala. Bile so super počitnice.

Gaja Polc, 2.razred

V soboto sem si naredila tunel v kup snega. Popoldan sem se šla sankat v Zimico na sankališče. Od ponedeljka do četrтка sem bila pri babici v Jablancah. Pri babici sem gledala risanke in se igrala s sestrično Saro. S Saro, dedijem in babico smo se odpeljali v Europark. Šli smo na teraso in v trgovino. Obiskala nas je tudi sestrična Pia. Skupaj smo izdelovale pisma in lepile sličice. V nedeljo sem šla na smučarske skoke. S Saro sva naredili veliko kepo snega. S sankami sva se zaletavali v bale. Tam je bila Eva Vrbnjak. Skupaj smo se spuščali po hribu navzdol. Počitnice so bile zabavne.

Urška Krajnc, 2.razred

Med počitnicami sem bila največ z babi, ker sta ata in mama morala v službo. Tam sem se veliko igrala in uživala na snegu. V soboto sem šla na koline k babici v Trojico. Z Elo, Laro in Tino smo se igrali z lego kockami, zunaj pa smo naredili snežaka.

Iva Ilec, 2.razred

Med počitnicami sem spoznaval stari Egipt. Izvedel sem o moči bogov in o postopku mumificiranja. Izvedel sem v čem so ležale mumije in kateri faraon je imel največjo piramido. Piramido sem tudi dobil. Za šolo sem pripravil govorni nastop o starem Egiptu.

Mai Horvat, 2.razred

16.2.2018 V torek, 13. 2. 2018 smo imeli kulturni dan - PUSTOVANJE. V šolo smo prišli našemljeni v najrazličnejša pravljicična bitja, takšne in drugačne junake, živali...Po predstavitvi pustnih šem v razredu in maškaradnem plesu smo se odpravili po vasi, da so nas lahko tudi ostali prebivalci Korene videli in občudovali. V tej pustni karavani smo bili vsi učenci od 1. do 9. razreda. Dan maškar je minil lepo, a prehitro.

Učenci 3. razreda

14.2.2018

PUST

Na pustni torek smo imeli kulturni dan. Vsi smo prišli v šolo namaskirani. Priljubljena maska našega razreda je bila Pika Nogavička, saj prav v tem času beremo knjigo o Piki in njenih vragolijah. Izdelali smo tudi vilo Čira Čara in pogumne Pike so se skrile v njo pred drugimi maskami kot so batman, ninja, gasilec, zajček, muca, metuljčki, indijanki, beneška maska in seveda prijazna vila. Obiskal pa nas je tudi astronaut, ki ga je bolezen spravila za nekaj časa v posteljo.

Učenci 2. razreda

12.2.2018 KNJIGA – PROJEKTNI TEDEN

V tednu, ko praznujemo SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK, smo imeli projektni teden – KNJIGA. Pogovarjali smo se, kako knjiga nastane in o umetnikih, ki ustvarjajo našo kulturo.

V sredo smo obiskali lutkovno gledališče v Mariboru in si ogledali lutkovno predstavo COPRNICA DRAGICA.

Bila je zelo smešna in zabavna. Coprnica

Dragica je prodajala zelišča. Ljudje so mislili, da je coprnica in zato so odšli na sodišče in tam sodniku govorili o nezgodah, ker

so mislili da jih je naredila coprnica Dragica. Coprnica Dragica pa je takrat nabirala zelišča v gozdu, kjer je strašilo in se ni menila za obtožbe.

Po prihodu v šolo smo se pogovarjali o Prešernu. Prebrali smo tudi njegovo pesem Povodni mož, ki je kot slikanica. V večnamenskem prostoru smo imeli tudi proslavo ob kulturnem prazniku, ki je 8.februarja.

Nekateri sošolci so tudi nastopali.

V petek smo imeli tehniški dan. Odpravili smo se v knjižnico Duplek, kjer nam je knjižničarka povedala, kako je nastajala knjiga v starih časih in vse do zdaj. Razkazala nam je tudi prostore v knjižnici. Ko smo se vrnili nazaj v šolo smo izdelovali vsak svojo knjigo-škatlo. Reševali smo križanke o pisateljih in knjigah. Naredili smo si tudi plastificirane domine, ki opisujejo pisatelje in naslove knjig. V razredu smo brali pregovore in reke o knjigi, ki smo jih s sošolci zbirali cel teden.

Projektni teden - KNJIGA mi je bil zelo všeč. Potrudil se bom, da bo knjiga moj najboljši prijatelj.

Jure Weingerl, 2.razred

12.2.2018 ŠPORTNI DAN

V torek, 30. 1. 2018, smo se učenci OŠ Korena odpravili na Roglo.

Imeli smo tri možnosti. Lahko smo se šli sankat, tekat na smučeh ali pa smučat. Jaz sem se odločila, da bom šla tekat na smučeh, ker je to bilo zame nekaj novega in sem želela poizkusiti. Ko smo si izposodili vso potrebno opremo, smo odšli na progo. Najprej nam je učiteljica razložila tehniko in že smo bili na smučeh. Bilo je za malenkost težje, saj so te smuči tanjše od navadnih. Po približno dveh krogih si našel svoj ritem in že si lahko drsel po snegu. Po še približno treh krogih smo odšli na daljšo progo, za katero smo porabili približno eno uro. Vsak je padel vsaj enkrat, če ne več. Ob tem smo se počasi nasmejali, saj smo neznansko uživali. Ko smo prispeli nazaj, smo pojedli sendviče, se preoblekli in se počasi odpravili nazaj do avtobusa. Tudi na avtobusu je bilo veliko smeha. S tem se je zaključil naš športni dan. Upam, da bo takšnih športnih dni še več.

Tina Bezjak, 8. razred

UŽIVANJE NA SNEGU

V torek, 30. 1. 2018, smo se učenci Osnovne šole Korena odpravili na športni dan na Roglo. Pot do tja je trajala približno eno uro.

Ko smo prišli tja, smo se razdelili v tri skupine. Eni so se šli sankat, drugi smučat in tretji tekat na smučeh. Jaz sem šel tekat. Najprej smo si izposodili smuči in palice in se naučili tekati na smučeh. Ko smo se koliko koliko naučili, smo se odpravili na dolgo progo. Ker smo tisti spredaj šli naprej po svoje, ne da bi vprašali učiteljico, smo na poti velikokrat padli, saj nismo znali zavijati v desno in levo. Ko pa smo prišli do enega hriba, smo se nekateri zelo razveselili. Najprej se je po njem spustila učiteljica, za njo pa še mi. Ker pa nismo znali izpeljati ovinka, nas je nekatere zaneslo s proge in smo padli. Kasneje, ko smo vsi prišli na cilj, smo šli skupaj po hribu navzgor in po isti poti nazaj do začetka proge. Na poti nazaj sem tudi nekajkrat padel. Ko smo prišli nazaj, smo se nekateri spustili po začetnem hribu in se zraven posneli.

Ko smo se utrudili, smo šli vrnit smuči in palice, kasneje pa smo šli še nekaj pojest, popit in na stranišče. Ko smo se najedli, smo se odpravili na avtobus, ki nas je odpeljal domov.

Andreas Štifter, 8. razred

NA ROGLI

Bil je lep sončni torek. Odpravljali smo se na Roglo smučat, sankat in tekat na smučeh. Odpravili smo se zgodaj zjutraj. Vozili smo se približno eno uro.

Ko smo prispeli, smo šli najprej po kosilo. Nato smo se razdelili vsak na svojo stran. Jaz in moji prijatelji smo šli na tekat na smučeh, kar je bilo za mene nekaj novega. Izposojevalec nam je dal posebne smuči in palice. Bila je težava spraviti smuči gor, a si se sčasoma navadil. Podali smo se najprej na začetniško progo, potem pa smo se naučili nekaj taktik, katere lahko uporabljaš pri odzivanju. Čez nekaj časa smo se podali na dolgo progo ob gozdu. Bilo je veliko vzponov in grbin. Pot smo prevozili po eni uri. Ko smo prišli nazaj, smo bili vsi izmučeni in smo rabili počitek. Videl sem tudi rešilni helikopter, ki je hitel na pomoč. Kmalu smo pospravili in se odpravili k avtobusu. Ta dogodivščina je bila zanimiva in upam, da jo bom še kdaj ponovil.

Nejc Kocmut, 8. razred

SANKANJE

V torek, 30. 1. 2018, smo imeli športni dan. Izbirali smo lahko med smučanjem, sankanjem in tekom na smučeh. Jaz sem si izbral sankanje. Najprej smo šli do koč Uniorček. Nato smo se šli sankat. Sankali smo se eno uro. Bilo je kar zanimivo in kar veliko nas je bilo. Nato smo nadaljevali športni dan s pohodom. Ker smo rabili čuvaja za sanke in ostalo opremo, sem se takoj javil in si za pomočnika izbral Reneja Škufco. Čuvala sva nahrbtnike in sanke. Celo eno uro sva čakala, a so le prišli. Vesel sem bil, da so prišli, saj me je že zeblo. Nato smo počakali še ostale. Ko sem prišel domov, sem bil zelo vesel. Z veseljem čakam na drugi športni dan.

Nejc Orosel, 8. razred

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

V torek, 30. januarja 2018, smo se učenci Osnovne šole Korena odpravili na zimski športni dan. Zjutraj smo se zbrali pred kulturnim domom in se odpeljali na Roglo. Vožnja ni dolgo trajala, saj smo se zabavali. Ko smo prispeli, smo odšli vsak k svoji skupini. Prva skupina je odšla na sankanje, druga na smučanje, tretja pa na tek na smučeh. Jaz sem odšel na tek na smučeh. Najprej smo si odšli po opremo. Dobili smo smuči, katere so bile zelo tanke, palice in čevlje, kateri so bili zelo udobni. Ko smo bili vsi pripravljeni, smo odšli na sneg. Najprej nam je učiteljica Renata povedala, kako se teče na smučeh. Nadeli smo si smuči in poskusili teči. Najprej smo tekli po kratki progi. Po eni uri teka smo se okrepčali, saj je bila pred nami 5 kilometrov dolga proga. Na začetku me je bilo strah, nato pa sem se opogumil. Pot je bila dolga in težka. Ko smo prišli, sem bil zelo vesel, da mi je uspelo. Med progo smo videli tudi slovenskega biatlonca Klemna Bauerja. Na koncu smo vrnili opremo in odšli. V Zg. Koreno smo prispeli srečni in zadovoljni, saj smo preživeli lep dan na Rogli. Ta dan mi bo ostal za vedno v spominu, saj sem prvič tekal na smučeh. Takšne dneve bom še ponovil. Komaj čakam naslednjo zimo, da se bomo spet odpravili na Roglo.

Jernej Senekovič, 8. razred

SMUČANJE

V torek, 30. januarja 2018, smo imeli športni dan. Od prvega do devetega razreda smo se z avtobusi odpeljali na Roglo. Izbirali smo lahko med smučanjem, tekom na smučeh in sankanjem. Odločila sem se za smučanje. Ob 9.30 smo se odpravili na smučišče, kjer smo se razdelili v tri skupine. Jaz sem bila pri učiteljici Nataši. Vozili smo se po več progah. Proga je že bila malo uničena, vreme pa čudovito, tako da smo vsi uživali v zimski pravljici. Med smučanjem smo šli na čaj, da smo si odpočili, ker je bilo smučanje za nas kar

naporno. Nato smo se skupaj peljali še zadnjič. Ostali so se odpeljali proti Zg. Koreni, jaz pa sem se skupaj s starši smučala do 15. ure.

Športni dan je bil zelo zanimiv in upam, da ga bomo še kdaj ponovili.

Maja Vrbnjak, 8. razred

KULTURNI DAN

V četrtek, 1. 2. 2018 smo se odpeljali v Maribor na drugo gimnazijo, kjer je potekala predstava Sen kresne noči.

Odpeljali smo se z dvonadstropnim avtobusom. Pred drugo gimnazijo so nam razdelili vstopnice, na katerih je pisalo, v kateri vrsti sedimo in kakšno številko sedeža imamo. Predstava se je pričela približno 10 minut po prihodu, to je bilo približno ob 18.00. Zgodba je govorila o Tezeju, ki je pripravljaj svatbo s kraljico Amazonk Hipolito. Hermija je bila zaljubljena v Lisandra, oče pa njune ljubezni ni odobral. Hotel je, da se Hermija poroči z Demetrijem. Cela predstava je trajala 2 uri in 20 minut. Nekje na polovici smo imeli 10-minutni premor. V predstavo je bilo vključeno veliko plesa in petja in prav zato se je imenovala musical. Vsi so govorili in peli v angleščini, in to glasno in razumljivo. Vsake toliko časa je kdo povedal stavek nerazločno, a to nas ni preveč motilo, saj so bili na vsaki strani odra monitorji, na katerih je bilo v slovenščini napisano vse, kar so govorili. Nekaj delov je bilo žalostnih, nekaj napetih, nekaj veselih in nekaj mračnih. Predstava se je končala srečno.

Predstava se mi je zdela zelo zanimiva in predvsem čustvena. Veliko sem se nasmejala in nekaj krat sem postala žalostna. Predstavo bi si z veseljem ogledala še enkrat.

Kaja Hanžekovič, 8. razred

GLEDALIŠKA PREDSTAVA SEN KRESNE NOČI

V četrtek, 1. 2. 2018, učenci predmetne stopnje nismo imeli pouka, saj smo obiskali drugo gimnazijo v Mariboru in si ogledali gledališko predstavo Sen kresne noči.

S postaje v Zg. Koreni smo se ob 17.00 odpeljali proti Mariboru. Ko smo prispeli, smo si razdelili vstopnice, se posedli na sedeže in nestrpnost čakali na začetek predstave. Potekala je v angleščini, zato smo imeli podnapise. Zgodba je govorila o mladi Hermiji, ki bi se morala poročiti z Demetrijem, ki pa ga ni ljubila. Zaljubila se je v Lisandra, s katerim je pobegnila in se izgubila v gozdu. V zgodbi nastopa tudi Helena, ki pa se je močno zaljubila v Demetrija, ki jo je neprestano zavračal. Demetriji in Helena sta šla za njima in tudi onadva nista več vedela, kje sta. Niso pa vedeli, da v tistem gozdu živijo gozdne vile, ki so jim po nekaj zapletih rešile vse ljubezenske težave. Demetriji se je zaljubil v Heleno, Lisander in Hermija pa sta se poročila. Tako se je vse srečno končalo in tudi mi

smo se polni vtisov srečno vrnili domov.

V predstavi sem uživala. Upam, da bo še veliko takšnih dni.

Ivana Grabušnik, 8. razred

5.2.2018 Zimski športni dan na Rogli

V torek smo se odpeljali z avtobusom na Roglo, kjer smo imeli zimski športni dan. Najprej smo imeli malico. Nato smo odšli na pohod. Med pohodom smo imeli počitek, da smo se lahko igrali na hribu. Opazovali smo smučarje. Potem smo se šli sankat. Na koncu smo se odpeljali z avtobusom proti Koreni.

Urška Krajnc, 2. razred

18.1.2018

LUNICA

Luna je pri tebi,
že pri tebi spi,
da te bo pogrela.
Tam pri tebi spava
in ti bo zapela,
lunica, lunica,
očke ti zapri.

Jaka Weingerl, 3.r

8.1.2018 **PRIČAKOVANJE BOŽIČA**

V nedeljo, malo pred šesto uro zvečer, smo se z mamo, očetom in bratom odpravili na božično večerjo k stricu v Koreno.

Z bratom sva se že veselila, saj sva nameravala videti »Božička«. Ko smo prispeli tja, smo najprej šli obiskat babico in dedka, saj so živeli skupaj. Po petih minutah smo se vsi skupaj odpravili v zgornje nadstropje, kjer je prav lepo dišalo po okusnih jedeh. Ko pa smo prišli v stanovanje, sem ugotovila, da načrt ne bo uspel, saj so bila darila že nastavljena pod smrečico. Sedli smo za mizo in se vsi do dobra najedli, saj je hrana bila vrhunska. Po kosilu pa

smo lahko končno odprli darila. Bila sem zelo vesela, saj sem v darilu dobila naušnike, ki sem si jih že dolgo želela. Medtem ko smo se vsi zamotili z darili, je nekdo nastavil darila še pri babici in dedku. Najprej mi ni bilo jasno, kdo bi lahko nastavil, nato pa sem se spomnila na sosede, saj se babica in dedek z njimi prav dobro razumeta. Pa čeprav nisem dobro razumela tega »čudeža«, se nisem obotavljala z odvijanjem daril. Bila sem začudena in vesela, ker se je v darilu skrivalo spodnje perilo, ki sem ga potrebovala. Vendar pa mi uničen načrt ni pokvaril božiča, saj smo se tistega večera dobro nasmejali in se utrudili. »Čudeži« pa so se še naprej vrstili. Ko smo prišli domov, so tudi pod našo smrečico že čakala darila, ki sem jih v trenutku pričela odvijati. V darilu sem dobila slušalke in pokice, ki sem si jih vedno želela poskusiti.

Ta božič je bil zame zelo zanimiv in napet. Čeprav nisem videla »Božička« ne bom obupala, sem pa zelo vesela daril, ki sem jih letos dobila.

Zala Grajfoner, 7. razred

LJUBLJANA

Bila je lepa sončna nedelja, zato smo se odpravili v Ljubljano, da bi si ogledali grad in lesketajoče se lučke.

Odpravili smo se popoldan, da bi si še lahko ogledali grad. Ko smo prišli na cilj, je bila Ljubljana polna turistov in okraskov. Najprej smo se odpravili k vlečnici, ki nas je popeljala do gradu. Šli smo na najvišjo točko gradu, kjer smo se slikali. Od tam si tudi videl drsališče in zelo veliko božično drevo. Ogledali smo si film o zgodovini gradu, ječe, v katerih so bili tatovi in Božička, ki je delil bombone. Medtem se je stemnilo in odločili smo se, da bomo nekaj pojedli in popili. Hodili smo po ulicah in občudovali okraske. Šli smo tudi na Prešernov trg in si ogledali spomenik Franceta Prešerna. Ogledali smo si tudi povorko, ki jo je vodil dedek Mraz. Spoznal sem tudi novo pesem o dedku Mrazu, ki smo jo vsi skupaj zapeli. Videli smo tudi veliko živali. Ko smo odhajali, smo si od daleč še zadnjič ogledali grad in okraske, ki so krasili Ljubljano.

Bila je lepa avantura, ki bi jo lahko še kdaj ponovil.

Nejc Kocmut, 8. razred

NOVO LETO

Bližalo se je novo leto in bila sem zelo navdušena. Preživela sem ga s svojimi sorodniki. Na starega leta dan sem mami pomagala kuhati in pospravljati. Ko se je začel bližati večer, sem pripravila mizo in jo okrasila s čudovitimi svečkami. Ob šestih zvečer je bilo vse pripravljeno za praznovanje novega leta.

Med sedmo in osmo uro zvečer so prišli naši gostje. Kmalu je bila hiša polna veselih in vznemirljivih obrazov.

Kmalu smo postregli z večerjo. Po večerji smo bili vsi polni odlične hrane, zato smo se sproščali ob filmu. Kmalu smo pričeli igrati družabne igre. Mlajši smo igrali uno in aktiviti, odrasli pa so kartali. Med igro smo si privoščili čips in piškote. Preden smo se zavedli, je bila ura že 23.45. Počasi smo se začeli zbirati v kuhinji. Ker smo bili vsi zelo utrujeni, se nam je vse zdelo veliko bolj smešno. Kmalu smo vzeli šampanjec in začeli odštovati. Ko je napočila polnoč, je zamašek odletel čez kuhinjo. Vključili smo glasbo in pričeli na ves glas prepevati in plesati. Potem smo odšli na hrib gledat ognjemet. Razgled je bil čudovit. Čeprav nas je zeblo, smo bili veseli, da smo odšli na hrib, saj je bilo nebo zelo pisano in skoraj neverjetno. Počasi smo se odpravili nazaj. Ker smo bili zelo utrujeni, smo vsi kmalu zaspali.

To praznovanje je bilo res nepozabno. To druženje nas je vsekakor še tesneje povežalo. Komaj čakam na naslednje novo leto.

Tina Bezjak, 8. razred

V PRIČAKOVANJU NOVEGA LETA

Bila je nedelja, zadnji najdaljši dan v letu. Končno sem ga le dočakal.

Po zajtrku sem se uredil za novo leto. Ampak preden je ura odbila polnoč, sem še moral počakati. Pred polnočjo sem pomagal očetu pri hišnih opravilih. Končno je prišla večer, da sem lahko pripravil v dnevni sobi mizico z dobrotami in pijačo. Med tem smo še gledali televizijo, se zabavali, šalili ... Ura je bila končno petnajst minut do polnoči. Zadnje minute sem skoraj zaspal, ampak me je ati polil z mrzlo vodo. Skupaj smo odštevali zadnjih deset sekund. Končno so pokale rakete in petarde.

Upam, da bom v novem letu 2018 uspešno opravil vse cilje, ki sem si jih zastavil.

Aleks Mišič, 7. razred

V nedeljo, 31. 12. 2017, sem bil zelo vesel, saj sem komaj čakal večer.

Ob šestih zvečer smo začeli pripravljati razne stvari za praznovanje novega leta. Mama in sestra sta kuhali večerjo, jaz in oče pa sva se dolgočasila. Čas je na srečo hitro mineval in kmalu je bila večerja. Za predjed smo imeli vsak en kos toasta z biftekom, za glavno jed je bila štefani pečenka in za sladico puding. Bilo je zelo dobro.

Po večerji smo zaigrali nekaj krogov remija, potem pa se preoblekli in odpravili v Maribor, kjer smo ob dobri glasbi pričakali polnoč. Ko je ura odbila polnoč, smo nazdravili si zaželeli srečno novo leto, nato pa se počasi odpravili proti domu.

Doma smo še malo gledali televizijo in se odpravili spat.
Letošnje silvestrovo je bilo zelo zanimivo in upam, do bo tako še naslednje.

Žan Vrbnjak, 7. razred

Novo leto sem zelo težko pričakovala. V nedeljo zvečer smo se z družino zbrali pri moji babici. Pred tem pa smo šli na Pohorje in na Trg Leona Štuklja.

Ob 17. uri smo skupaj s teto, stricem, bratrancem in babico šli na Pohorje. Z gondolo smo se odpeljali do vrha. Sprehodili smo se okrog hotelov in apartmajev. Spili smo tudi vročo čokolado in čaj. Po eni uri in pol smo se z gondolo odpeljali nazaj in odšli na trg Leona Štuklja. Tam smo nekaj časa poslušali glasbeno skupino Avantura, nato pa odšli k babici. Tam smo se najedli in igrali karte, saj je bilo še nekaj ur do novega leta. Minuto pred polnočjo smo pripravili šampanjec, nazdravili in odšli spuščat rakete. Bilo je zelo lepo, saj se je videl cel Maribor. Voščili smo še sosedom in odšli domov.

Ta dan se mi je vtisnil v spomin, saj je bilo zelo zabavno.

Maja Vrbnjak, 8. razred

V nedeljo, 31. 12. 2017, smo se z družino odločili, da bomo pričakali novo leto ob gledanju risanke, glasbeno- novoletnega programa in filma.

S posebnim večerom smo pričeli okoli osmih zvečer. Izposodili smo si risanko in jo gledali do pol desetih. Ob koncu risanke smo predstavili na glasbeno- novoletni program (Silvestrski pozdrav), ki smo ga gledali do polnoči in ob ogledu tudi odštevali sekunde do novega leta. Ko smo prišli do nič, smo odprli šampanjec in nazdravili. Po telefonu smo dobili veliko voščil. Tako smo 10 minut zapravili z odpisovanjem. Na tleh smo imeli vzmetnice, zato sva s sestrico skakali po njih. Nekje ob enih zjutraj smo se šli igrat namizno igro. Privoščili smo si tudi ocvrto meso in biftek, ki sem ga sama naredila.

Ko je sestra zaspala, smo do štirih gledali film. Po koncu smo šli spat.

Kaja Hanžekovič, 8. razred

Bilo je jutro, ko smo se hitro odpravili v trgovino nakupovat hrano in pijačo za goste. Ker je bila nekoliko gneča, smo morali iti malo hitreje. Ko smo prispeli domov, je mama začela kuhati sarmo, ki se je kuhala kar 3 ure. Kupili sva tudi vse pripomočke za torto, saj sem pekla torto. Bila je zelo okusna in je bila moja prva torta, ki sem jo

spekla.

Kmalu za tem so prišli gostje in začela se je zabava. Pogostili smo jih z biftekom, sarmo in pršutom. Bili so zelo zadovoljni in imeli smo se tako veselo, da smo pozabili na uro. Manjkalo je še le nekaj minut do polnoči. Začeli smo odštevati, odprli šampanjec in nazdravili. Ko smo si voščili novo leto, smo odšli ven prižgat rakete. Bilo je nepopisno lepo, ampak je zunaj bilo tako mrzlo, da smo hitro odšli notri na toplo.

To leto je bilo res zanimivo, zabavno in zadnje tri mesece tudi zelo naporno. Upam, da bo leto 2018 enako, samo da bo živahnejše in da bi se vsi imeli radi.

Ivana Grabušnik, 8. razred

Novo leto sem zelo težko pričakal. Zjutraj, ko sem se zbudil, sem bil zelo vesel, saj je bilo staro leto. Do polnoči sem pomagal staršem.

Ob 19. uri sta prišla brat in sestra, skupaj smo pojedli večerjo. Prišli so tudi sosedje. Mama je pripravila narezek in vino. Jaz sem mami pomagal pripravljati hrano. Po pojedini smo se pogovarjali in igrali različne igre. Ob polnoči smo nazdravili. Odšli smo ven in spuščali rakete. Skupaj smo krenili k mojemu stricu. Pri stricu smo si voščili novo leto. Odrasli so pili vino in jedli narezek, jaz pa sem z mojim bratrancem metal petarde. Po eni uri in pol smo odšli domov, se umili in šli spat.

Silvestrski večer je bil zabaven. Zelo dobro ga bom imel v spominu.

Jurij Beber, 8. razred

Skoraj cele počitnice sem čakal, da bo novo leto. Zdelo se je, kot bi trajalo en mesec. Končno sem le dočakal zadnji dan v letu 2017.

Ko sem se zbudil, sem bil zelo vesel, da je samo še nekaj ur do novega leta. Ves dan sem razmišljal, kaj bi počel do novega leta. Zjutraj sem najprej pomagal mami in očetu. Ko je ura bila 14.00, sem šel igrat računalniške igrice. Ko je ura bila 16.00, smo se z družino odločili, da si bomo odšli na Ptuj ogledat ognjemet, saj naj bi tam imeli največji ognjemet v Sloveniji. Popoldan smo odšli k sestrinemu fantu in njegovi družini. Ko smo prišli tja, smo najprej nekaj časa bili za mizo, kasneje so se odrasli odločili, da bodo šli igrat karte. Mlajši pa smo se odločili, da bomo tudi mi kartali. Karte smo igrali skoraj do polnoči. Nekje petnajst minut do polnoči smo se skupaj odpeljali na Ptuj. Na Ptujju je bilo krasno, ampak bi bilo bolje, če bi bil cel ognjemet, saj so ga skoraj tri četrtine odpovedali zaradi premočnega vetra.

To novo leto je bilo zame nepozabno in mi bo za vedno ostalo v spominu. Upam, da bo še katero novo leto takšno, kot je bilo to.

Andreas Štifter, 8. razred

V nedeljo zjutraj smo se z družino odpravili k maši.

Po maši smo imeli kosilo. Po kosilu smo dobili obisk naše sosede, ata pa je pripravil biftek in klobase, jaz pa sem med tem pekel princeske. Medtem ko so oni jedli, sem jaz gledal televizijo, saj nimam rad bifteka. Ko je bila ura 20.00, smo poskusili zaspati, a jaz in moj brat nisva mogla, zato sva odšla ven. Ob 23.50 smo se pripravljali na novo leto. Jaz in moj prijatelj sva pripravila otroški šampanjec in rakete. Po novem letu sem razdelil princeske, ki so vsem bile zelo všeč. Pojedli smo vse. Jaz in moj brat sva odšla v hišo, saj naju je zelo zeblo.

Tako se je končalo moje novo leto.

Miha Bezjak, 7. razred

V nedeljo, 31. 12. 2017, je bilo silvestrovo. Dan je bil običajen, zvečer pa smo praznovali pri mojem stricu.

Ob osmih zvečer smo se odpravili k stricu, ki stanuje v sosednji hiši. Tam smo najprej povečerjali, potem pa smo gledali televizijo. Potem smo se pogovarjali o dogodkih preteklega leta. Počasi smo začeli odšteti sekunde do novega leta. Ob polnoči je stric odprl šampanjec, nazdravili smo in si voščili novo leto. Pojedli smo pojedino in se še malo veselili. Ob dveh smo se odpravili domov.

Želim si, da bi bilo še veliko takšnih praznovanj in srečno ter uspešno novo leto 2018.

Klemen Senekovič, 6. razred

18.12.2017 DRUGOŠOLCI V PRIČAKOVANJU BOŽIČKA IN DEDKA MRAZA

V petek, 8.12.2017, smo pri tehniškem dnevu pekli piškote, izdelovali darilne škatle, steklene božičke in okraske za razred. Z lepo božično glasbo in z vonjem po piškotih smo si pričarali praznično vzdušje in zapisali tudi pisma dobrim možem.

Dragi Božiček!

Sem Eva Vrbnjak. Živim v Jablancah 35. Želim si, da mi prineseš kotalke. Tudi člani moje družine imajo želje. Moja sestra Maja si želi ličila, brat Rok in ati Drago si želita orodje, mama Mojca pa posodo za kavo. Zelo sem vesela, da nas boš obiskal.

Tvoja Eva

Dragi dedek Mraz!

Jaz sem Urška, pišem se Krajnc. Stara sem 7 let. Živim v popolni družini. Živimo v Zimici 99. Atiju je ime Davorin in si želi novo kapo. Mama Barbara se piše Glonar in si želi pralni stroj. Jaz pa te prosim, da mi prineseš tablo.

Tvoja Urška

Dragi Božiček!

Sem Mark Kojc. Star sem sedem let. Moji mami je ime Simona, atiju Jože, starejšemu bratu pa Nik. Živimo v Sp. Koreni 71a. Želim si Beyblade in nekaj po tvoji izbiri.

Tvoj Mark

Dragi Božiček!

Sem Katarina, pišem se Božac. Živim v Žikarcah 12. V moji družini živi mama, ati, matika in jaz. Želim si, da mi prineseš maline, knjigo Moj prijatelj Piki Jakob, risanko Divja brata Kratt in čokoladnega božička. Ati si želi kovance in stare zemljevide. Matiki podari volno, mami pa ameriške slamnike in sirup.

Tvoja Katarina

Dragi Božiček!

Star sem sedem let. Živim v Zg. Koreni 66. Želim si lego tehnik Moja sestra Nika si želi luna obesek. Mama Doroteja je stara 30 let in si želi pripomočke za delanje tort. Moj brat Žiga je star dve leti in si želi traktor case. Ati Izidor je star 32 let in si želi samsung uro.

Tvoj Jure

Dragi dedek Mraz!

Sem Lana, pišem se Minih. Živim v Jablancah 27. Hodim v drugi razred osnovne šole Korena. V moji družini so mami, ati, babica, dedek in teta. Želim si luna obesek. Rada te imam.

Tvoja Lana

Dragi Božiček!

Jaz sem Nika, pišem se Lubej. Stara sem sedem let. Živim v Zimici 4 a. Moja družina je popolna. Mama Maja je stara 36 let, ati Jernej pa 35 let. Mama si želi torbo, ata knjigo, jaz pa luna obesek.

Tvoja Nika

15.12.2017

Tehniški dan v 7. razredu

11.12.2017 **SLEPA POT**

V ponedeljek, 27. novembra, smo učenci 7. razreda ob sedmi uri vstopili na vlak in se napotili proti Krasu. Tam nas je pričakal ČŠOD in učitelji v njem. V torek zvečer pa so nam učiteljice pripravile prav posebno presenečenje.

V torek, po večerni dejavnosti, so nas učiteljice odpeljale do gozdne jase in nam nadele preveze. Vsi smo bili na trnih, kaj se bo zgodilo in v kaj nas bodo poslale. Ker nas je učiteljica hotela prestrašiti, nam je začela govoriti zgodbo o nekakšnem morilcu, ki odpelje otroke, čeprav je ni nihče poslušal. Začele so nas pošiljati po vrvi zvezane okoli dreves. Bil je strašljivo, saj nismo vedeli, kaj so nam nastavile na pot. Nekaj časa sem previdno stopala, ko naenkrat pred sabo zaslišim cviljenje. Bila je Issa, ker pa se njo zlahka prestraši, nisem bila prepričana, ali naj se pripravim ali naj bom čisto sproščena. Ko pa sem prišla do tiste točke, kjer je Issa zakričala, sem začela

stopati previdneje. Prišla sem do drevesa, na katerem je bilo nekaj mehkega, najprej sem zastala, saj me je »zadevica« kar vznemirila, ampak kar hitro sem se zbrala, saj sem si mislila, da nas učiteljice hočejo prestrašiti in sem takoj začutila, da to ni živo bitje ampak le »plišek«. Tako sem bila ena izmed redkih, ki se tega niso prestrašili. Na koncu poti pa moram priznati, da me je učiteljica prestrašila. Ko smo vsi prehodili »pot pogube« smo se zbrali na travniku, kjer nam je učiteljica predstavila Boža, našega strašljivega sopotnika. A učiteljica ni imela samo tega presenečenja, ampak nam je zadnji dan bivanja pokazala še posnetke, ki jih je takrat posnela na slepi poti. Tako smo se zadnjega dne prav dobro nasmejali, saj so nekateri bili prav smešni.

Ta dogodek se mi je zdel silno zanimiv in smešen, zato ga ne želim pozabiti. Zapomnila pa si bom, da če ti kdo da na glavo prevezo, se moraš pripraviti na zanimive izkušnje. Ni pa tako slabo, saj če bi lahko izbirala, bi odšla še enkrat.

Zala Grajfoner 7. razred

FINTE IN FORE

V ponedeljek, 27. 11. 2017, smo se z razredom odpravili v šolo v naravi v dom Rak. Vsi dnevi so bili zanimivi in zabavni, a najboljši mi je bil četrtek, saj smo na koncu dneva imeli večerno animacijo Finte in fore.

Z učiteljico Miro smo v jedilnici pripravili stole za različne igre. Ko je bilo vse pripravljeno, nam je povedala pravila. Ena izmed meni najbolj zabavnih iger je bila krava vodnica. Sošolca Aleksa smo poslali ven. Dogovorili smo se, da vsi na ves glas zamukamo in on mora ugotoviti, kateri učenec je krava vodnica. Kogarkoli bi izbral, bi mu zaploskali in čestitali. Aleks je vstopil v jedilnico. Vsi smo glasno zamukali. Mislil je, da je bila najbolj glasna Vita. Vsi smo mu ploskali in čestitali z namenom, da bo potem tudi on tako glasno zamukal. Nato je ven odšla Neja. Vsi pa smo se že prej zmenili, da samo zajamemo dih in ne zamukamo. Aleks tega ni vedel in zato je sam na ves glas zamukal. Vsi smo se smejali, Aleksu pa je bilo nerodno.

Ta dogodek je bil zelo zanimiv in smešen. Mislim, da če bi bila na Aleksovem mestu, bi tudi meni bilo zelo neprijetno.

Adriana Ferk, 7. razred

ŠOLA V NARAVI

V ponedeljek, 27. 11. 2017, smo se učenci OŠ Korena iz 7. razreda zbrali na glavni železniški postaji v Mariboru z namenom, da se odpeljemo v šolo v naravi.

Ob pol sedmih smo se učenci s svojimi starši zbrali na postaji. Vsi smo se zelo veselili šole v naravi. Medtem ko

smo se pogovarjali med sabo in s svojimi starši, se je vlak počasi vozil proti nam. Ob sedmi uri je prispel na postajo. Hitro smo se odpravili na peron, kjer smo se poslovili od staršev in vstopili na vlak. Skozi okno smo se še pogovarjali s starši, nato pa smo se začeli premikati v smeri proti Rakovemu Škocjanu.

Do doma Rak smo se vozili skoraj pet ur. Dom je bil zelo star, saj sodi med najstarejše. Učitelj nas je razdelil v sobe, kjer smo si lahko razpakirali stvari. Do kosila smo si ogledali že cel dom in na našo srečo smo se lahko odpravili na naš prvi obrok, ki je bil zelo dober.

Po kosilu smo imeli na programu vožnjo s kanuji. Bilo je kar mrzlo, zato smo se morali toplo obleči. Učitelj nam je razdelil naloge in vse zelo podrobno razložil, kako se stvari streže.

S kanuji smo se odpeljali do velikega naravnega mostu. Ko smo si ga ogledali, smo se obrnili in veslali proti domu. Edini problem je bil močan tok. Ob vrnitvi v dom smo bili celi mokri in premraženi, zato smo hitro stekli na toplo. Tudi večerja, ki je bila ob šestih, je bila dobra.

Po večerji smo imeli nočni sprehod, potem pa smo se stuširali in odpravili spat.

Šola v naravi mi je bila zelo všeč, trajala pa bi lahko več časa.

Žan Vrbnjak, 7. razred

MUČILNI POHOD

Učenci 7. razreda smo šli v šolo v naravi. Imeli smo se odlično, ker smo veslali, imeli dolge pohode, eden izmed njih je bil v sredo.

V sredo zjutraj, 29. 11. 2017, smo imeli zelo dolg pohod do rovov, ki so si jih Slovenci naredili med 1. svetovno vojno. Imeli smo dosti ovir, preden smo prišli do tja, kajti padal je sneg, dež, z mukami smo premagovali gozdne poti. Na poti do rovov smo imeli dve postaji, kjer smo se odžejali s čajem in okrepčali s sendviči. Ko smo prišli do rovov, nam je učitelj povedal, da so ti dolgi 15 kilometrov, ampak na vsakih 150 metrov je bilo križišče. Ko smo prišli do konca rovov, smo si ogledali še Unško koliševko, eno največjih udornih jam v Evropi. Po ogledu rovov smo se končno vrnili v dom, saj sem bil ves premražen.

Čeprav je bil dolg pohod, smo ga le premagali z mukami. Upam, da ne bom imel več tako dolgih in mučilnih pohodov.

Aleks Mišić, 7. razred

4.12.2017

NACIONALNI PROJEKT: »RASTEM S KNJIGO«

Nacionalni projekt Rastem s knjigo je namenjen sedmošolcem z namenom, da bi spodbujal med učenci bralno kulturo, tj. motivacijo za branje in obisk šolske knjižnice. V ta projekt smo vključeni tudi učenci 7. razreda OŠ Korena.

S tem namenom smo se odpeljali v torek, 23. 11. 2017, v Knjižnico Duplek, kjer nas je knjižničarka lepo sprejela in nas povabila na pogovor v sosednjo sobo. Sedeli smo na stolčkih in blazinah.

Pogovor je potekal o delovanju knjižnice, branju, pomenu branja, knjižnično - informacijskem znanju, o naših talentih in še kaj.

Čas je hitro minil in že smo se morali posloviti. Za zaključek pa je vsak učenec prejel knjigo slovenskega pisatelja Mihe Mazzinija Zvezde vabijo. Delo je mladinski roman, za katero je pisatelj prejel nagrado modra ptica za leto 2016.

Obisk knjižnice je bil zanimiv, saj smo se o marsičem pogovorili in se naučili nekaj novega.

Zala Grajfoner, 7. razred

17.11.2017 Učenci 2. razreda smo po receptu pripravljali solata s poli klobaso

Oblekla sem si predpasnik in umila roke. Najprej smo oprali zelenjavo. Rezala sem kumarico in poli klobaso. To sem dala v skodelico. Dodala sem še sol, baziliko, olje, kis in malo vode. Vse skupaj sem zmešala z vilico. Nato sem solato poskusila. Bila mi je okusna. V kuhinjo smo odnesli ostanke hrane in skodelice.

Urška Krajnc

V solati sem imela papriko, kumarice in čebulo. Te sestavine sem očistila, jih narezala in dala v posodo. Nato sem narezala klobaso in jo dodala k zelenjavi. Vse skupaj sem začinila s soljo, bučnim oljem, kisom. Dodala sem malo bazilike in nato vse skupaj premešala.

Nika Markuš

Danes smo v šoli delali zelenjavno bombo. Očistili in narezali smo paradižnik, kumarice, papriko in čebulo. Dodali smo narezane klobase, sol, baziliko, olje, kis. Vse skupaj smo zmešali in pojedli.

Mark Kojc

Najprej narežemo paradižnik, kumarice, čebulo in poli klobaso. Potem solimo, dodamo kis, olje in malo vode. Začinimo še tudi z baziliko. Na koncu vse skupaj dobro premešamo in ponudimo.

Monika Cvikl

Narežemo paradižnik, papriko, kumarice in čebulo. Dodamo olje, kis, sol in baziliko. Na koncu še dodamo klobaso. Vse skupaj premešamo in poskusimo.

Lana Minih Gačnik

Na kocke narežemo paradižnik, papriko, kumarice, čebulo in poli klobaso. Nato dodamo začimbe: baziliko, sol, kis in olje. Vse skupaj dobro premešamo. Na koncu še lahko potresemo ovčji sir. Zraven solate postrežemo kruh.

Nino Bohl

Danes smo pri spoznavanju okolja delali zelenjavno solato. Narezali smo paradižnik, kumarico, čebulo in papriko. Dodali smo sol, baziliko, olje in kis. K zelenjavni solati smo dodali poli klobaso. Vse skupaj smo premešali. Zelenjavna solata je bila zelo dobra.

Luka Bezjak

Narezali smo paradižnik, kumarico, čebulo in poli klobaso. Sestavinam smo dodali sol, baziliko, olje, kis in vodo. Na koncu smo solati dodali na koščke narezano poli klobaso. Bila je zelo dobra.

Eva Vrbnjak

Zelenjavo in klobaso narežemo na drobne kose. Vse skupaj damo v skledo. Sestavinam dodamo začimbe. Vse dobro premešamo in pojedli.

Eva Sofija Fesel

Najprej smo narezali paradižnik, kumarico, papriko. Nato smo vse premešali in dodali sol, olje, kis. Narezali smo klobaso in jo dali v posodo. Nato smo potresli z baziliko in vse premešali. Na koncu smo tako pripravljeno solato pojedli.

Gašper Fradl

14.11.2017

ZLATI COPATI
NAPISAL: ANDRAŽ MAJAL

NEKOČ, V DAVNIH ČASIH, JE ŽIVEL ZAJEC, KI JE BIL KROJAČ.
BIL JE MESEC OKTOBER. GOZD, V KATEREM JE ŽIVEL ZAJEC, JE BIL ODET V LISTJE ZLATOPISANIH BARV. PRIHAJALI SO HLADNI DNEVI IN ZAJČKE JE ZAČELO ZEBSTI V PODPLATE. PRIDNO JE ZAČEL NABIRATI LISTJE. VZEL JE ŠIVANKO IN NASTAJALI SO POSEBNI, ZLATI COPATI. VETER JE NOSIL LISTE DREVES ZAJČKU KAR V ROKE, TAKO DA SO VSI ZAJČKI BILI HITRO OBUTI. NOBENEGA ZAJČKA VEČ NI ZEBLO V PODPLATE.

ZLATI COPATI
NAPISALA: ALINA TKALČIČ

PRED DALJNIMI ČASI SO ŽIVELI ZAJČKI, KI JIH JE ZEBLO V NOGE. NEKEGA JESENSKEGA DNE, KO JE ZAPIHAL HLADEN VETER IN ODNAŠAL JESENSKE LISTKE, SO SE DREVESA ODLOČILA, DA JIM BODO SEŠILA ZLATE COPATE. ZAJČKI SO SE TEGA ZELO RAZVESELILI. Z NOVIMI COPATI SO VESELI SKAKALI PO GOZDU IN SE IGRALI.

ZAJČKI IN COPATI
NAPISAL: AMADEO ZAJŠEK

ZAJČKI SO ISKALI COPATE. VSE, KAR SO NAŠLI, SO DREVESA. TA SO IMELA SESTANEK IN GLAVNA TEMA SESTANKA JE BILA: ZAJCE ZEBE V PODPLATE. KO SO S SESTANKOM KONČALA, SO SEŠILA COPATE. ZAJČKI SO KONČNO PRIŠLI DO SVOJI COPAT. SEDAJ JIH NIČ VEČ NI ZEBLO V NOGE.

ZAJČKI IN COPATKI
NAPISAL: LUKA MUMLEK

EN HLADEN DAN V OKTOBRU JE ZAJČKE ZAZEBLO V TAČKE. A KAJ, KO NIMAJO COPATKOV. HITRO SO ŠVIGALI PO GOZDU SEM IN TJA. PO TLEH JE BILO VELIKO PISANIH LISTOV, KI SO SE ZAJČKOM PRIJEMALI NA PODPLATE. TAKO SO ZAJČKI DOBILI COPATKE.

13.11.2017 ŠOLA V NARAVI 3. razred
SEČA, dom Burja
23. 10. - 27. 10. 2017

V ponedeljek, 23.10. smo se odpravili v Portorož. Ko smo prišli na cilj, smo bili vsi navdušeni. Po kosilu smo imeli počitek, nato smo imeli preizkus plavanja. Popoldne smo se z učiteljico Lili igrali slepo kačo. Imeli smo se super.

V torek po plavanju, smo šli z učiteljicami Lili, Janjo in Renato do obale, tam smo se dotaknili različnih školjk. Dotaknila sem se morske kumare. Občutek je bil zanimiv in nenavaden.

V sredo smo si od daleč ogledali soline. Učiteljica Lili nam je veliko povedala o njih, med drugim tudi to, da so soline velike za 555 nogometnih igrišč. Mene so ta dan oblekli v solinarko.

Naslednji dan, v četrtek, smo se z ladjo Solinarko odpeljali v mesto Piran. Tam smo si kupili sladoled. Učiteljica Lili je rekla, da imajo pri tem sladoledarju najboljši sladoled.

Zadnji dan smo pakirali. Po zajtrku smo na plavanju dobili priznanja delfinčke in morske konjičke. Kasneje smo odšli do kaktusov. Gospa, ki ima te kaktuse, nam jih je predstavila. Lahko smo si kakšnega tudi kupili. Pot do doma je minila hitro. Ves teden smo se imeli odlično!

Alina Tkalčič, 3. razred

6.11.2017 Učenci 1. razreda smo v oktobru imeli planinski izlet na Pohorje. Čeprav smo bili ob koncu dneva utrujeni, smo se imeli super.

V mesecu požarne varnosti nas je prestrašil alarm in vsi smo se morali umakniti na varno. Naj vam povemo, da je bila samo vaja. Preizkusili smo se tudi kot gasilci in si ogledali gasilske avtomobile ter njihovo opremo.

Pred zasluženimi jesenskimi počitnicami smo imeli naravoslovni dan, kjer smo si ogledali različna življenjska okolja. V gozdu smo nabrali tudi jesenske plodove, iz katerih smo na tehniškem dnevu izdelali izdelke. Pri izdelavi so nam pomagali tudi naši očki, mamice in babice. Hvala!

30.10.2017 OBISK PREDSEDNIŠKE PALAČE IN SREČANJE S PREDSEDNIKOM

V sredo, 25. 10. 2017, smo bili v predsedniški palači v Ljubljani. Tja smo se odpeljali z avtobusom. Na poti smo se ustavili in pojedli sendvič. Ko smo prispeli v Ljubljano, smo se malo sprehodili. Pred predsedniško palačo smo videli stražarje v uniformah. Vstopili smo v dvorano, ki je bila zelo lepa. Na stropu je bil velik lesteneč. Videli smo tudi kip konja. Dobili smo slovenske zastavice in ko je prišel predsednik, smo z njimi mahali. Nekateri otroci so igrali z inštrumenti. Predsednik se je predstavil in nato so nekateri otroci postavili predsedniku vprašanja, na katera je odgovoril. Iz našega razreda je vprašanje postavil Jure. Nato smo šli v predsednikovo pisarno. Videli smo, kje ima predsednik sestanke. Mai je sedel na predsednikovem stolu. Ko smo prišli iz pisarne, smo dobili sladoled. Potem smo se odpeljali nazaj v Koreno. Dan je bil zelo zanimiv in mi je bilo zelo všeč.

Nika Lubej, 2. razred

V sredo smo vsi iz 2. razreda odšli v Ljubljano. Šli smo v predsedniško palačo, na obisk k predsedniku Borutu Pahorju. Tam smo videli zlate kipe, velike lestence ter predsednikovo pisalno mizo. Poslušali smo tudi slovensko himno. Predsednik je bil zelo prijazen, saj nam je podaril slovenske zastave, dal pa nam je tudi sladoled. Skupaj smo se tudi slikali. Hitro je minilo in odpravili smo se proti domu. Bil je super dan.

Iva Ilec, 2. razred

V sredo, 25.10.2017, nas je predsednik Borut Pahor povabil, da smo si lahko šli ogledat predsedniško palačo. Palača se mi je zdela kot velik labirint. Dovolili so nam, da mu lahko zastavimo vprašanje. Dvignil sem roko, dobil mikrofon in ga vprašal, kako se je učil za predsednika. Tudi predsednik me je vprašal, če sem priden v šoli in

če že imam kakšno oceno. Na koncu me je še vprašal, če bi bil tudi jaz predsednik. Zelo sem vesel in ponosen, da sem lahko videl palačo in predsedniku zastavil vprašanje.

Jure Weingerl, 2.razred

V sredo, 25.10.2017, smo šli v Ljubljano k predsedniku Borutu Pahorju. Pred odhodom nas je učiteljica opozorila na kulturno obnašanje. Tisti dan smo se tudi lepo oblekli. Jaz sem imel kravato. Dobili smo slovenske zastave, potem smo si ogledali njegovo veliko palačo. Ko smo se vrnil v dvorano, smo dobili sladoled. Borutu Pahorju so nekateri postavili tudi vprašanja. Videli smo tudi njegova darila in njegov sodelavec nas je vprašal, če kdo igra nogomet. Pokazal nam je zlato nogometno žogo, ki jo je predsednik dobil za darilo. V palači imajo tudi zastavo s podpisami športnikov in prebrali so nam nekaj podpisov. Predsednik je prijazen in ima res veliko palačo. Obisk mi je bil zelo všeč.

Gašper Fradl 2.r

Ta sredo je bila nekaj posebnega. Pouka nismo imeli. V šoli smo zjutraj gledali risanke, med njimi tudi mojo najljubšo Divja brata Kratt. Potem smo šli na avtobus. Vsi smo bili lepo oblečeni. Gašper je imel celo kravato. Odpeljali smo se v Ljubljano k predsedniku v predsedniško palačo. Tam je bilo dosti ljudi. Videli smo lepe slike, lučke in pokale, meni je bil najbolj všeč pokal v obliki nogometne žoge. Dobili smo majhne slovenske zastave na palčkah. Zapeli so nam slovensko himno. Predsednik nas je nagovoril po mikrofону. Vprašal je, če bi kdo kaj zapel. Ojunačil se je tudi moj sošolec Jure. Predsednik nam je ponudil sladoled in vsi smo si ga privoščili.

Katarina Božac, 2. Razred

V sredo, 25.10.2017, ob 10. uri, smo se z avtobusom odpravili v predsedniško palačo. Predsedniška palača je v Ljubljani. Pot se mi je zdela dolga. V palači nas je pričakal predsednik Borut Pahor in njegovi sodelavci. Bilo nas je veliko. Ogledali smo si prostore v palači. V palači smo dobili lučke, vodo in slovenske zastavice. Ta dogodek mi bo ostal v lepem spominu. Malo me je bilo strah predsednikove straže. Imeli so pištole, ki so na vrhu imele nož. Doma sem vsem pripovedovala, kaj sem doživela v palači.

Urška Krajnc, 2. razred

23.10.2017 KULTURNI DAN

V sredo, 11. 10. 2017, smo se odpravili v fotografski muzej. Skupaj z učenci drugih razredov smo se že zgodaj odpeljali v Maribor. Tam so se razdelili v dve skupini. Učenci 8. razreda smo odšli v fotografski muzej, ostali pa so odšli v Muzej narodne osvoboditve. Hitro smo prispeli do fotografskega muzeja, kjer so nas prijazno sprejeli. Najprej smo si ogledali fotoaparate in se ob tem tudi pogovarjali. Izvedeli smo številne nove stvari glede začetka fotografije. Z preizkusom nam je gospod pokazal, kako so nastale prve fotografije, ki pa so bile dosti slabše od današnjih. Pripravljeno je imel delavnico za nas. Najprej nam je pokazal, potem pa je vsak naredil svojo kamero obskuro na zelo preprost način. Preizkusili smo jo. Čas je hitro mineval in bil je čas za odhod. Odšli smo do prve gimnazije, kjer smo počakali na druge učence. Skupaj smo se povzpeli na Piramido. Vzpon ni bil zelo naporen. S Piramide je bil prečudovit razgled. Imeli smo malico in malce oddiha. Spustili smo se po hribu navzdol. Avtobus nas je spodaj že čakal, da nas odpelje nazaj do Korene. Bil je zanimiv dan in izvedela sem mnogo novih stvari.

Ivana Grabušnik, 8. razred

KULTURNI DAN

Sredo, 11. 10. 2017, smo se učenci OŠ Korena odpeljali v Maribor, da bi si ogledali muzej fotoaparatorov in fotografij. Kustos nas je pospremil in nam predstavil njihovo zbirko fotoaparatorov. Pokazal nam je tudi, kako zmešaš kemikalije, da nastane natančni obris roke. Naučili smo se tudi, kako deluje fotoaparat in kako so ga uporabljali v starih časih. Obskura je najstarejša kamera, ki so jo uporabljali kot prvo kamero. Naredili smo tudi svojo kamero, ki je bila narejena iz dveh tulcev, peki papirja in alufolije. Ko si gledal skozi tulec, je bilo vse narobe obrnjeno. Čez nekaj časa smo se poslovili in se opravi na pot proti Piramidi. Pot je bila zelo strma. Ko smo prišli do vrha, smo občudovali prečudovit pogled na Maribor. Tam smo se fotografirali in odšli dol po hribu. Tudi tekmovali smo, kdo bo prvi prišel z vrha. Na postaji nas je čakal voznik, ki nas je odpeljal domov in tako se je končal zanimiv kulturni dan.

Nejc Kocmut, 8. razred

POHOD NA ŽAVCARJEV VRH

V četrtek, 12. 10. 2017, smo se učenci Osnovne šole Korena odpravili na pohod na Žavcarjev vrh. Zjutraj smo se odpravili zelo zgodaj. Vozili smo se približno 45 min. Ko smo prispeli, smo pričeli s pohodom. Pot je bila zelo

naporna in strma. Do naše točke smo hodili uro in pol. Ko smo prispeli na vrh, smo imeli počitek pri koči, kjer smo imeli čas za malico. Po eni uri počitka smo se odpravili do avtobusa. Tokrat je bila pot lažja, saj smo se spuščali navzdol. Namestili smo se v avtobuse in se odpeljali nazaj v Koreno. Ko smo prispeli vsi izmučeni od pohoda, smo se brž opravili domov.

Suzana Horvat, 8. razred

VZPON NA ŽAVCARJEV VRH

V četrtek, 12. 10. 2017, smo se učenci OŠ Korena odpeljani z avtobusom pod Žavcarjev vrh, imeli smo namreč športni dan.

Z avtobusom smo se pripeljali pod vrh, izstopili in se odpravili na vrh. Ko smo hodili nekje 50 minut, smo bili na sredini, tam smo se usedli in pomalicali. Po 10 minutah smo odšli naprej. Ko smo hodili nekaj časa, smo počakali tiste, ki so bili počasnejši od nas. Ko so prišli, smo se odpravili dalje. Čez 10 minut smo prišli na jaso, od koder je bil zelo lep razgled. Tu smo lahko slikali in kaj popili. Potem smo šli dalje. Nekateri učenci so začeli pobirati kostanje, nabrali so jih zelo veliko. Na poti smo tudi videli kmetijo. Ko smo prišli mimo nje, je bil zadnji vzpon na vrh. Ko smo prišli na vrh, smo tam pomalicali in šli v trgovino. Ko je minila ena ura, smo odšli nazaj. Pot navzdol je bila veliko hitrejša. Ko smo prišli z vrha, smo odšli na avtobus in naravnost proti Koreni.

Upam, da bomo še večkrat šli na takšne pohode, saj je bilo zelo zabavno.

Andreas Štifter, 8. razred

GASILSKA VAJA

V petek, 13. 10. 2017, nas je učence OŠ Korena ob enajsti uri presenetil zvok sirene. Vsi učenci smo bili prestrašeni, saj nismo vedeli, kaj se dogaja na šoli. Spogledali smo se in hitro stekli iz šole. Zbrali smo se na cerkvenem dvorišču. Takrat smo tudi zaslišali sireno gasilskega avtomobila. Pridrveli so gasilci z dvema avtomobiloma in stekli v kuhinjo, kjer bi naj zagorelo. Šele čez nekaj časa smo izvedeli, da je bila to samo vaja.

Potem smo šli na šolsko igrišče, kjer smo si lahko ogledali gasilska vozila z opremo. Nižji razredi pa so lahko poskusili gasiti z vodo. Gasilski avto je imel naslednjo opremo: cevi, trojak, motorno žago, ročnik, prometne stožce, agregat, kladivo ...

Čas ogleda je hitro minil in morali smo se vrniti v šolske klopi.

Nejc Bela in Jernej Senekovič, 8. razred

20.10.2017

Pohod na Pohorje

Bil je lep, sončen dan. Z avtobusom smo se odpeljali do Pohorja. Imeli smo nahrbtnike z malico in vodo. Šli smo na visoki hrib. Videla sem veliko smrek, ki so mi bile zelo lepe. Ko smo prišli do Trikotne jase, sem bila malo zadihana. Imeli smo odmor, lahko smo se spočili in pojedli sendviče. Malo smo tudi tekali sem in tja in se lovili. Učiteljica Brigita nam je pokazala, kje smučarji smučajo. Pot navzdol je bila lažja. Bilo mi je zelo všeč, dobro smo se imeli, vsi smo bili primerno obuti in oblečeni.

Katarina Božac, 2. razred

11.10.2017 V petek, 6. oktobra je v okvirju projekta “**Otroci tečejo**” potekal tradicionalni **Množični tek otrok** po celi Sloveniji. Letos se je tej akciji pridružila tudi naša šola. Tekli so učenci I. triade, dan prej pa tudi otroci iz vrtca. Atletska zveza Slovenije je tudi letos pripravila množično akcijo s katero spodbuja otroke k atletskim korakom in želi ozavestiti sodelujoče o pomenu zdravega načina življenja. Najbolj množičnemu tek otrok v Sloveniji se je pridružilo **več kot 17.000 najmlajših iz celotne Slovenije**. Otroke po celi Sloveniji so spremljali znani slovenski atleti, Marije Šestak (slovenska rekorderka v troskoku), najboljši šprinter **Luka Janežič, Martina Ratej in Robert Renne ter drugi**. Tekmovalni duh, vzpodbujanje, zadovoljstvo, borbenost, veseli in nasmejani obrazi naših otrok, vse to je zaznamovalo tek na naši šoli.

ČESTITKE VSEM TEKAČEM!

Učiteljica športa: Renata Rižner

9.10.2017 TEHNIŠKI IN KULTURNI DAN V 2. RAZREDU

V ponedeljek, 2.10.2017, smo imeli tehniški dan. Pogovarjali smo se, da bomo zaigrali lutkovno predstavo Sovica Oka in za predstavo izdelali lutke. Izdelovali smo sovice, zajčke, lisice in račke iz papirnate vrečke. Sovico smo naredili tudi iz listja, ki smo ga nabrali v gozdu. Moja sovica ima velike zelene oči.

Jure Weingerl, 2.razred

V ponedeljek smo namesto pouka imeli tehniški dan. Izdelovali smo lutke za lutkovno predstavo Sovica Oka. Jaz sem naredila sovico takole: najprej sem z jesenskim listjem napolnila plastično vrečko. Iz papirja sem izrezala ušesa, velike okrogle oči in kljun. Vse to sem nalepila na vrečko. Moja sovica me je že veselo gledala. Manjkala so ji samo še krila. Naredila sem jih iz listov, ki sem jih prilepila. Na podoben način sem izdelala še zajčka. Zdaj komaj čakam, da bomo vadili besedilo za naše lutke.

Katarina Božac, 2.razred

V ponedeljek smo izdelovali lutke iz jesenskega listja. Izdelala sem sovico Oko. Bila mi je zelo všeč. Naslednji dan, v torek, pa smo si v lutkovnem gledališču ogledali lutkovno predstavo Pedenjped, ki je bila super.

Gaja Polc, 2.razred

V torek smo se z avtobusom odpeljali v lutkovno gledališče Maribor. Ogledali smo si predstavo Pedenjped. Dvorana je bila zelo velika. Predstavo so si ogledali tudi otroci iz drugih šol. Pedenjped je bil oblečen v rumeno majico in modre hlače. Najbolj všeč mi je bilo, ko je Pedenjped zapel pesmico. Zelo rada grem v lutkovno gledališče in se že veselim naslednje predstave.

Urška Krajnc, 2.razred

1.9.2017 SPREJEM PRVOŠOLČKOV

Petek, 1.9.2017, je bil prvi šolski dan. Skozi šolska vrata OŠ Korena je zakorakalo 18 prvošolčkov.

Dobrodošli prvošolčki!

28.9.2017 OHRID

Kot vsako leto so tudi letošnje počitnice bile zabavne, razburljive in zanimive. Letos sem jih začel kar z izletom v

Ohrid.

22. 6. 2017 smo se s pihalnim orkestrom KUD Pošta Maribor odpravili na potovanje v Ohrid. Pot je bila zelo dolga in naporna, a je bila kljub temu zabavna. Med potjo smo igrali karte, družabne igre, se pogovarjali, jedli prigrizke ... Po sedmih prevoženih državah, po tisoč stotih kilometrih in skoraj dvaindvajsetih urah vožnje smo le zagledali Ohridsko jezero. Avtobus nas je pripeljal do hotela, kjer smo se razpakirali. Ko smo se razpakirali, smo že pričeli z ogledom mesta.

Čeprav sem bil že zelo utrujen, sem se zvečer po napornem dnevu in dolgi vožnji odločil, da se le grem malo skopat v Ohridsko jezero. Ura je bila okoli polnoči, bilo je temno kot v rogu, a na srečo so luna in zvezde osvetljevale pokrajino. Slek sem se in stekel v osvežujočo jezero. Prvih nekaj metrov sem hodil po kamenju, nato pa sem prišel do mehkega peska in se spustil v vodo. Bilo mi je tako všeč, da sem v vodi ostal skoraj celo uro. Potem sem bil tako utrujen, da sem si samo umil zobe, se stuširal in preoblekel v pižamo ter šel spat.

Zjutraj sem se zbudil okrog sedmih in odšel na zajtrk. Dopoldan smo imeli vaje, nato smo si ogledali znamenitosti mesta Ohrid. Pred kosilom sem se še osvežil v jezeru. Vsak dan sem se kopal tri krat na dan, in sicer dopoldne, popoldne in okoli polnoči. Zvečer smo odigrali koncert in spet šli naokoli po mestu. Tokrat smo si ogledali stojnice. Tudi tretji dan sem doživel nekaj nepozabnega. Z ladjico smo se peljali po Ohridskem jezeru. Vožnja mi v bistvu ni bila nič novega in mi zato tudi ni bila najbolj zanimiva. A ko smo prišli do končne destinacije, mi je postalo prav zanimivo. Prispeli smo v mesto imenovano Sveti Naum. Bilo je naravnost čudovito, bil je kot raj na zemlji. Po mestu so se prosto sprehajali pavi vseh možnih barv. Prvič v življenju sem videl bele, sive in celo črne pаве, ki so se po vrhu vsega pustili še božati. Ko smo že bili tam, smo si ogledali tudi izvir Ohridskega jezera. Bil je poln svetlečih kovancev. Po jezeru so se pod globoko senco mogočnih dreves vozili čolničkarji. Žal je tudi ta dan minil prehitro kot vsak do zdaj.

Tako je mineval dan za dnevom. Zadnji dan smo predstavili še naš zabavni program, potem pa smo do konca dneva lahko delali, kaj smo želeli. Še zadnjič sem se skopal v Ohridskem jezeru, tokrat ob dveh zjutraj. Plaval sem zelo dolgo. Vedel sem, da bom pogrešal Ohrid, saj sem preživel čudovit teden, ob enem pa sem se veselil doma in domačih.

Noč pred odhodom sem ostal zelo dolgo buden, zjutraj pa smo že pred šesto uro odrinili proti domu. Pot nazaj je minila veliko hitreje kot pot tja. Na poti smo si ogledali še Skopje.

V Maribor smo prispeli zgodaj zjutraj naslednji dan. Po naju z očetom je prišla mama. Celo noč je prebedela samo zato, da bi naju lahko spet videla. Ko sem prišel domov, sem opravil, kar se pač stori pred spanjem. Stuširal sem se, umil zobe, » pocartal« svojnega kužka, ki ga skoraj cel teden nisem videl in se kar brez večerje odpravil spat. Preden

sem zaspal, sem razmišljal o vseh lepih stvareh, ki sem jih doživel, a tolažil sem se s tem, da je jutri nov dan, ki me bo popeljal v čudovite in dolge poletne počitnice.

Žak Petrič Grajfoner, 9. razred

POLETNA BALETNA ŠOLA

Letos je na konservatoriju za glasbo in balet v Mariboru potekala že tradicionalna poletna baletna šola. To je izobraževanje v času poletnih počitnic, ki ni obvezno, vendar menim, da se ga je dobro udeležiti. Na poletni šoli se vsako leto naučimo in izvemo veliko novega, spoznamo nove ljudi in drugačne metode učenja. Na letošnji poletni šoli je bilo sicer zelo naporno, vendar dobro za naša znanja in nadaljnja izobraževanja v baletu, kljub vsemu pa zelo zabavno.

Letos je deveto leto, odkar sem se začela ukvarjati z baletom. Znanje pridobivam in ga izpolnjujem na Mariborskem konservatoriju za glasbo in balet. Baletna šola vsako leto prireja poletno baletno šolo. Njen namen je učencem predstaviti različne vrste plesa, spoznati nove koreografe in profesorje s tujine ter predvsem pridobiti nova znanja s strani prej omenjenih profesorjev in koreografov. Letošnja poletna baletna šola je potekala v koncu avgusta. Trajala je en teden. Učenci smo svoje znanje polnili pri urah klasičnega baleta, ki ga je vodil italijanski plesalec in koreograf Matteo Corbetta, Anton Bogov, slovenski solist nas je učil pri urah repertoarja, **Melinda Szitt**, madžarska pedagoginja pa je vodila ure teorije in prakse preventive pred poškodbami v klasičnem baletu. Pri profesorici Nikolett Nemeh, prav tako iz Budimpešte, smo pridobili znanje iz karakternih plesov. S sošolkami in sošolci iz baletne šole smo se pri pouku zelo veliko naučili in se hkrati zelo zabavali. Pouk je trajal od jutra do večera, odmor smo imeli le v času kosila. Pri gospodu Matteu Corbetti za klasični balet, ki je potekal zjutraj, smo se učili o tehniki baleta in trenirali mišice ter se posvečali koordinaciji. Gospoda Antona Bogova smo bili vsi zelo veseli, saj še danes velja za prvaka slovenskega baleta in enega najboljših slovenskih solistov. Vodil je repertoar, kjer smo plesali valček iz baleta Coppelia. Način učenja g. Bogova mi je bil zelo všeč. Vsak učitelj uči drugače, o čemer sem se prepričala prav na poletni šoli.

Na poletni šoli smo veliko plesali, kar nam je bilo zelo všeč. Spoznali smo nove učitelje, ustvarili nova prijateljstva, prejeli za nas mnogo novega znanja. Veliko smo se družili in celoten čas poletne šole preživeli skupaj. To je vse skupaj šolo še polepšalo, kajti kaj je za plesalca lepšega, kot prosti čas preživeti s plesom, obarvan v družbi prijateljev. Letošnja poletna šola mi bo ostala v lepem spominu. Upam, da bom imela še kdaj možnost, da se udeležim česa podobnega.

Julija Jelatancev, 9. razred

PREMAGAL SEM STRAH

Pisal bom o tem, kako mi je med poletnimi počitnicami s pomola uspel obrat nazaj.

Med poletnimi počitnicami sem bil na morju na otoku Čiovo s svojim sošolcem in zelo dobrim prijateljem Vanjo. Na ta dan sva se z Vanjo zbudila zelo pozno, saj sva prejšnjo noč po televiziji gledala zelo zanimiv film, ki se je končal okrog pol druge ure zjutraj. Takoj, ko sva se zbudila, sva zajtrkovala in nato gledala televizijo, saj nama še ni bilo za odhod na plažo. Na plažo sva prišla ob drugi uri popoldan. Kot zmeraj sva tudi tokrat takoj odšla na pomol, s katerega sva skakala vsak dan. Tokrat je bilo nekoliko drugače, saj sem si na pomolu zaželel, da bi poizkusil narediti obrat nazaj. Obrata me je bilo zelo strah, saj ko sem bil v 3. Razredu, sem ga poizkusil narediti s skakalnice v termah, a sem padel na hrbet, kar je zelo peklo. Vanja me je spodbujal, da poizkusim, a me je bilo preveč strah, zato sem skočil samo na glavo. Ko pa sem prišel iz vode in hotel skočiti ponovno, pa me je spet prevzela želja po obratu nazaj. Tokrat sem poizkusil in uspelo mi je. A ker sem se obrnil preveč, sem spet padel na hrbet, vendar se nisem predal in poizkusil ponovno. Tokrat mi je uspel popoln skok.

Bil sem zelo vesel in ponosen, da mi je uspelo premagati svoj strah. Kasneje sem hotel naučiti še Vanjo, ki pa na žalost ni mogel premagati svojega strahu, ampak ga razumem, saj pri tem skoku res lahko narediš samo malo napako in lahko padeš na hrbet, kar pa je zelo boleče.

Tim Dvoršak, 9. razred

POČITNICE

Vsak šolar se veseli začetka poletnih počitnic in tudi jaz nisem nikakršna izjema. Čeprav so se zadnji dnevi pouka »strašno vlekli«, smo jih vendarle dočakali.

Kot vsako leto sem tudi letos najbolj željno pričakovala dan, ko bomo šli na morje. Tokrat še celo malo bolj zaradi nove kamere, ki omogoča snemanje pod vodo. Želela sem si jo čim prej preizkusiti. Ko smo se namestili, sem seveda takoj hotela na plažo. Starša sta se smejala moji neučakanosti, vendar sta mi ustregla. Ker plažo poznam, sem vedela, kje bom lahko naredila najlepše posnetke. Vzela sem masko in jo ucvrla v vodo. Ob obali je bilo kar precej skal, idealno mesto za iskanje skrivnostnih vodnih prebivalcev. Ko smo prišli v apartma, smo si vsi skupaj ogledali posnetke na računalniku. Bilo je zelo zanimivo, saj lahko tako vidiš podrobnosti, ki jih drugače ne. Vsak dan sem kar nekaj časa preživela v vodi in delala posnetke. Ob tem sem se zelo zabavala, sploh, ker sem to počela

prvič. Seveda pa to ni bilo edino, kar sem počela. Ob večerih smo se sprehajali ob obali in občudovali jadrnice in jahte, zasidrane v pristanišču ali pa si ogledovali mestne znamenitosti. Tudi pri tem mi je kamera prišla še kako prav. Žal je bil teden hitro naokoli in treba je bilo oditi nazaj domov. Letošnji dopust mi bo ostal še dolgo v lepem spominu. Pri tem mi bodo seveda pomagali čudoviti posnetki, ki si jih bom z veseljem vsake toliko časa ponovno ogledala.

Karin Rihter, 9. razred

GARDALAND

Prvi dan počitnic smo se z družino, sorodniki in prijatelji odpravili v Gardaland.

V soboto smo se zbudili ob pol štirih zjutraj. Imeli smo zajtrk, se preoblekli in se odpeljali proti Mariboru. Avto smo parkirali v garažni hiši, potem pa se peš odpravili proti glavni avtobusni postaji. Tam smo počakali avtobus, ki bi naj prišel ob petih. Malo je zamujal, ampak ne preveč. Ko smo stopili v avtobus, smo si poiskali sedeže zraven sorodnikov, ki so nas že čakali, saj so vstopili eno postajo prej. Med vožnjo proti Italiji smo imeli štiri postanke, da smo šli na stranišče in da samo kaj pojedli. Vožnja je trajala osem ur. Ko smo bili že kar blizu Gardalanda, smo spoznali še enega sorodnika, ki ga do zdaj še nismo poznali in je bil glavni voznik avtobusa. Končno smo prispeli in pričakala nas je velika vročina. Bilo je 40° C. Pri vhodu nas je pričakala vodička in nam razdelila karte ter povedala, kje se dobimo in kdaj. Ko smo vstopili, smo dobili zemljevide. Razgledali smo se in se posvetovali, kam bi odšli najprej. Mislili smo iti na Raptorja, ampak je bil zaprt, zato smo odšli naprej. Peljali smo se s kakšnimi petimi vlakci, potem pa smo odšli na kosilo v restavracijo Aladin. Imeli so klimo, zato smo še malo posedeli, da smo se malo ohladili in potem odšli dalje. Najprej smo se vozili s počasnejšimi vlakci, saj smo imeli kosilo, potem pa tudi s hitrejšimi. Ko smo prišli do vlakca z imenom Mamut, se nam je vsem zdel počasen. Z Dominiko nama je uspelo prepričati mamo, naj gre zraven. Ampak po 30 minutah čakanja se je izkazalo, da vseeno ni tako počasen kot zgloda. Vlak je bil zelo hiter in delal je ostre ovinke. Včasih se mi je zdelo, kot da bom padel ven, saj se je proga nagnila zelo poševno. Mami je bilo zelo žal, da je šla z nami, zato smo za pomiritev in ohladitev odšli na vodni tobogan, po katerem se spustiš z blazino. Po kakšnih šestih urah smo bili spet lačni. Predlagal sem, da bi odšli na pico in vsi so se strinjali. Ura je bila deset in še vedno se ni nič ohladilo. Bilo je okoli 30° C. Uživali smo do pol dveh ponoči, potem pa smo se morali vrniti k avtobusu. Bili smo malo prehitri, saj je voznik še spal. Počakali smo, da se je zbudil, vklopil klimo in nas spustil na avtobus. Ko smo se vsi zbrali, smo se odpeljali. Večina nas je po 45 minutah vožnje že spala, saj smo zelo veliko hodili. Med vožnjo nazaj smo prav tako imeli štiri postanke, vmes pa smo še odložili potnike v Ljubljani in v Celju. V Maribor smo prišli ob devetih zjutraj. Oče je odšel po avto v garažno hišo, jaz, mama in sestra pa smo počakali na klopi. Ko se je oče pripeljal, smo odložili nahrbtnike v

prtljažnik in se odpeljali proti domu. Čeprav mi je mama rekla, naj grem še malo spat, nisem šel, saj je bila ura že deset. Ta dan nismo počeli nič, saj smo bili preveč utrujeni. Naslednji dan seveda ni bilo šole, saj so bile počitnice. Ta izlet mi je bil zelo všeč in z veseljem bom v devetem razredu še enkrat obiskal Gardaland.

Žan Vrbnjak, 7. razred

V POREČU

Letos sem prvič odšla s kolonijo v Poreč.

Bilo je zelo zabavno, saj sem si našla nove prijatelje. Bilo je ogromno zanimivih in lepih trenutkov, med njimi tudi ta, ko smo se s štirimi prijateljicami odpravile na pedolin. Same smo se lahko vozile po morju. Bilo je res zabavno, saj smo se vozile po toboganu, skakale v vodo ter se zabavale. Potem so se nam še pridružili fantje, s katerimi smo se dobili sredi morja. Skupaj smo se zabavali - skakali v morje. Prav tako smo šli z ladjico na izlet. Že zgodaj smo se peš odpravili v pristanišče. Hoja je bila zelo naporna, saj je bilo zelo vroče. Ko smo končno prispeli, smo se posedli po ladji. To je bil res zaslužen počitek. Peljali smo se v Rovinj. Ko smo prispeli, smo se najprej slikali, nato pa šli po mestu nakupovat. Kupili smo lahko sončna očala, zapestnice in podobno. Na žalost je bil hitro odhod. Sedli smo na ladjico in se odpeljali. Vsi smo bili zelo lačni, zato smo dobili čevapčiče, hrenovke, piščanca ... Kosilo je bilo zelo okusno. Po dolgi vožnji smo spet prišli nazaj v Poreč. Tam smo si ogledali še več stojnic ter se nato odpeljali z vlakcem nazaj v dom.

Issa Rebernik, 7. razred

Z LADJO V VRSAR

Med počitnicami sem že tretje leto obiskala Virc Poreč. Letovala sem z mojima prijateljicama Tino in Majo. Tako kot vsako leto do zdaj smo tudi letos imeli celodnevni izlet z ladjo. Odpeljali smo se v Vrsar.

Odpravili smo se približno ob devetih. Dobili smo malico in vodo. Do ladje je bila dolga pot, skoraj 40 minut.

Takoj, ko smo prišle, smo odhitele na zgornji del palube, ki je bil že skoraj poln. Našle smo si prostor in se začele pogovarjati in začele igrati karte. Nekaj kart je kar odpihnilo v morje in vse smo se začele smeјati. Končno smo prišle v Vrsar. Bil je zanimiv kraj. Posedle smo se po plaži. Kmalu smo se preoblekle v kopalke in se šle kopat.

Voda je bila mrzla, ampak to nas ni ustavilo. Po zabavi v vodi smo se posladkale s sladoledom in z vročim krompirčkom. Malo smo se še pogovarjale, potem pa smo morale iti. Ker smo do ladje prišle hitreje kot ostali, smo še lahko šle po stojnicah. Na ladji smo dobili kosilo, odpluli v mirni zaliv in tam pojedli. Čakala nas je dolga vožnja domov. Tudi v Poreču smo lahko šle po stojnicah. Najprej smo se izgubile, ker smo odšle eno ulico predaleč, ampak

potem smo našle pot nazaj. Večina si je kupila kakšne zapestnice ali majice, nekatere pa tudi kakšne sladkarije, jaz pa si nisem kupila ničesar. Nazaj smo šle z vlakcem, saj so nas že kar bolele noge. V domu nas je že čakala večerja. Ta večer smo hitro zaspale, saj smo bile zelo utrujene.

Izlet mi je bil všeč, ker smo se zabavale in uživale v vodi. Ne bi pa bilo tako lepo, če ne bi bili zraven še moji prijateljici. Upam, da bom še kdaj ponovila podoben izlet.

Ivana Grabušnik, 8. razred

SREČANJE Z DELFINI

Med letošnjimi poletnimi počitnicami smo se s prijateljico s tenisa in njenimi starši odpravili na 4-dnevni izlet s čolni do slapov reke Zrmanje na Hrvaškem.

Odpluli smo zelo zgodaj, ko je bilo zelo mirno morje. Ob plovbi mimo mesta Zadar smo prvič opazili v daljavi dva delfina. Za trenutek smo postali in opazovali njuno lahkotno plavanje. Nadaljevali smo pot po morju do reke. Pluli smo v kanjonu reke Zrmanje, se vmes skopali in končno prispeli do cilja. To so bili slapovi reke Zrmanje. Ker je bilo vroče, smo odšli v reko na vrh slapa in skočili z njega. Bilo je zabavno, zato smo se odločili še za en skok. Prijateljčina mama pa je ostala na čolnu. Ko smo ravno skočili, je njena mama zagledala delfina. Začela je kričati in mahati proti nam, a mi je sploh nismo slišali. Priplavali smo do čolnov in povedala nam je, da je videla delfina in ljudi, ki so plavali z njim in ga božali. Nismo mogli verjeti, ampak že se je prikazal tudi nam. Počasi smo odšli v vodo in ga čakali. Prišel je skoraj do nas. Manjkali so le še trije metri, da bi ga lahko pobožali in prijeli za plavut, tako kot so že počeli ostali. A na žalost je odplaval.

Naslednji dan smo nadaljevali pot proti Kornatom. Pripluli smo iz strani odprtega morja in spet sta se nam še tretjič prikazala dva delfina, ki sta obplavala naš čoln. Tukaj smo se poslovili, prijateljica s starši je odplula do otoka Pašman, mi pa do Šibenika.

Lija Mumlek, 6. razred

POHOD DO TRIGLAVSKIH JEZER

Bil je zadnji teden pred začetkom šole, zato sva se z mamo odločila, da se bova odpravila na pohod do Triglavskih jezer.

Že naslednji dan sva se z avtom odpeljala proti Ljubljani. Med potjo sva v Ljubljani pobrala tudi njeni prijateljici. Tja smo prispeli okoli 9. ure zjutraj ter se odpravili na pot. Po uri in pol hoje smo prišli do prve kočice ob prvem jezeru, kjer smo popili nekaj toplega in se odpravili naprej. Takrat se je pot razvila v strme bregove. Hodil sem prvi

in naenkrat zaslišal šumenje v grmu desno od mene. Mislim sem si, da ni nič, nato pa je ven prilezla velika kača. Vsi smo se ustrašili in stekli naprej. Pot se je vila po bregovih in dolinah vse do strme poti čez prepad, s katerega je bil prekrasen razgled. Po štirih urah hoje smo končno prišli na cilj in videli še tri prekrasna jezera s kristalno čisto modro vodo. Tam je stala tudi koča, v kateri smo se odpočili in se najedli. Preostanek dneva smo peščili naokoli in se zabavali, dokler se ni stemnilo. Odpravili smo se nazaj v kočo in se dobro naspali, saj smo se že drugi dan odpravili nazaj v Maribor.

Vanja Flis, 8. razred

VOŽNJA S SUPOM

V torek, 15. 8. 2017, ko smo bili na morju, smo se z družino odločili, da se bomo odpeljali k prijateljem. Dogovorili smo se, da si bomo pripravili okusno ribje kosilo. Otroci smo še pred kosilom uživali na plaži.

Na plaži sem uživala jaz, sestra Teja, prijateljica Živa in njen brat. V vodi smo se žogali, skakali in počeli vse poletne vragolije. Njihov sosed nam je ponudil vožnjo s supom. Z veseljem smo sprejeli ponudbo. Sup je napihljiva ali trda deska, na kateri stojiš ali klečiš. Premikaš se z veslom. Zaradi varnosti si sup privežeš na nogo. Na supu moraš loviti ravnotežje. To sploh ni lahko, še posebej, če je morje razburkano, kot je bilo tisti dan.

Veliko smo padali v vodo in se izmenjevali na deski. Najbolj je bilo smešno, ko smo hoteli vsi stati na supu, a uspelo nam je samo za nekaj sekund. Sup mi je enkrat padel na glavo, zato sem se zelo prestrašila. Po treh urah premagovanja valov, nas je že zelo zeblo. Pojedli smo slastno kosilo in odšli počivat.

Ta dogodek mi bo za vedno ostal v spominu. S sestro želiva imeti sup, da bi lahko tudi midve premagali valove. To je res prava zabava!

Neli Turk, 6. razred

ADRENALINSKI DAN NA MORJU

S starši sem bila na morju v Tuniziji. Opisala bom dan, ki je bil zame nekaj posebnega.

Že, ko sem se zbudila, sem vedela, da bo zanimiv dan, saj smo se odločili, da bomo šli na izlet s kamelami. Ob deveti uri zjutraj smo se odpravili na dogovorjeno mesto. Tam nas je pričakala karavana kamel. Najprej so nam dali naglavne rute. Potem pa so nam pomagali splezati na kamele. Na kameli sem bila z mamom. Ko so kamele stale na mestu, so se pozibavale. Karavano kamel je vodil vodič, ki je jahal oslička. Kamele so bile povezane z vrvjo ena za drugo, na gobcih so imele nagobčnike. Po eni uri je že smo imeli premor, med katerim smo se slikali z belo kamelo. Nahranili smo jo tudi s kaktusom. Nato smo si ogledali tradicionalno kmetijo, kjer so nam postregli s pijačo in na

poseben način pripravljenim svežim kruhom. Po odmoru smo se začeli vračati v hotel. Ko smo se vrnili, smo razjahali kamele na poseben način. Kamela se je počepnila na prednji taci, nato še na zadnji in se spustila na tla. Po kosilu smo odšli na plažo, kjer sva se z atijem odločila, da se peljeva s padalom. Najprej so naju oblekli v reševalne jopiče in nama nadeli varnostne pasove. Odšla sva do padala, kjer so naju pripeli nanj. Na morju je čakal čoln, da naju potegne v zrak. Nad morjem sva letela skoraj petdeset metrov visoko, da sva si lahko ogledala obalo. Polet je trajal približno pet minut. Na koncu sva varno pristala na obali. Tako se je počasi zaključil ta dan.

Iris Fradl, 6. razred

V ŽIVALSKEM VRTU

V ponedeljek, 28. 8. 2017, smo odšli jaz, moja družina, sestrična, teta, babica, botra in stric na Dunaj v živalski vrt. Zelo zelo sem se že veselila tega dogodka. Ker nas je bilo malo več, smo si izposodili kombi. Tja smo se vozili tri ure in pol. Vmes smo imeli en postanek. Ko smo bili res že zelo blizu, smo bili vsi zelo nervozni.

Prispeli smo v živalski vrt. Ko smo kupovali vstopnice, smo zelo dolgo čakali. Na začetku živalskega vrta so bile bolj domače živali, kot so na primer: zajčki, koze, krave, bik, konji. Potem smo že videli rjave medvede. Čez čas smo šli v hišo, ki je predstavljala pragozd. Videla sem velikega netopirja. Odšli smo naprej in videli pingvine, polarne medvede, tjuljnje, nilske konje, žirafe, slone in opice. Čisto na koncu smo videli kralja živali- leva, potem pa še geparde in sibirske tigre.

Ta dolga pot me je res zelo izčrpala. Sploh več nisem mogla stati. Najbrž res nisem mogla naštetih vseh živali, ki sem jih videla. A glavno je, da sem se zabavala.

Neža Slanič, 6. razred

TABORJENJE PRED HIŠO

V sredo, 23. 8. 2017, sta sošolca Tilen Mulec in Tilen Poštrak prespala pri meni v šotoru pred hišo.

Pri meni je nameraval prespati tudi Klemen, vendar je pri boksanju v boksarsko vrečo nerodno boksnil in si zlomil roko. Odšel je domov. S sošolcema smo postavili šotor in se pri tem zelo namučili. Naredili smo si prenočišče z blazin. Pojedli smo zasluženo kosilo, ki ga je pripravila mama. Potem smo se domislili, da bi se lahko šli spuščat po foliji. Pripravili smo si folijo in vodo. Preoblekli smo se v kopalke in pričeli s spuščanjem. Bilo je zabavno, veliko smo se tudi nasmejali. Popoldan smo se igrali skrivalnice. Po skrivalnicah smo šli peš po koruzo na polje. Natrgali smo primerne koruzne storže. Čez travnik smo se odpravili domov. Zakurili smo ogenj in si začeli peči koruzo. Bila

je zelo okusna. Čez nekaj časa smo odšli v šotor. Igrali smo monopoli in igre s kartami. Pogovarjali smo se o dogodkih med počitnicami in pozno zaspali. Komaj čakam na naslednje taborjenje s sošolci.

Rok Vrbnjak, 6. razred

DAN NA DEBELEM RTIČU

Med počitnicami sem bila na Debelem Rtiču, kjer sem imela terapijo.

Po zajtrku smo Eva, mami in jaz odšle na sprehod po vinogradih. Kot zanimivost naj povem, da so v teh vinogradih snemali Usodno vino. Ko smo se vrnile s sprehoda, sem imela telovadbo. Telovadba je ena izmed terapij, ki sem jih imela na Debelem Rtiču. Po terapiji sem imela prosti čas. Odšle smo do morja in nabirale školjke. Našle smo tudi leščurja. Sprehodile smo se nazaj do hotela, saj sem imela drugo terapijo, in sicer telovadbo v bazenu. Hitro sem si oblekla kopalke in odšla na bazen. Ko je bilo ure konec, smo imele kosilo. Po kosilu je odšla Eva spat, midve z mami pa sva gledali televizijo. Po počitku smo se odpravile na igrala v čarobni gozdček, ki leži na rtu Debelega Rtiča. Iz tega je prečudovit razgled na slovensko morje. Videle smo velike tovrne ladje, ki prevažajo tovor v pristanišče Koper. Potem je bil čas, da gremo na večerjo. Po večerji smo se umile, lepo uredile in odšle na zabavo, ki je potekala vsak večer. Tam sem spoznala tudi prijatelje in prijateljice. Tam so bili otroci iz različnih držav, ki so se tudi predstavili s točkami. Na zabavi so bili tudi mladoletniki, ki imajo telesne okvare in so na vozičku. Zabava je trajala do 21.30, nato smo hitro smuknile v posteljo in zaspale z lepimi spomini na dan na Debelem Rtiču.

Špela Arnuš, 6. razred

TIIN ROJSTNI DAN

V petek, 25. 8. 2017, sta me moja sošolka in soseda Tia povabili na praznovanje njenega rojstnega dne, ki bo v nedeljo, 27. 8. 2017, pri Tii doma. Sprejela sem vabilo in z velikim veseljem pričakovala nedeljo.

Sobota je minila zelo hitro in nedelja je bila tukaj. Ob dvanajstih me je mama peljala k Tii. Takoj, ko sem prišla, smo začeli igrati namizni nogomet. Čeprav še niso prišli vsi, nas je bilo dosti. Igrali smo dolgo, potem pa smo se malo zdolgočasili, zato sva se s Tio šli rolat. Dve uri sta minili zelo hitro. Bil je čas za kosilo.

Po kosilu smo že spet igrali nogomet. Zvečer smo šle jaz, Tia in najina prijateljica na sprehod. Začelo je deževati.

Hoditi smo začele hitreje. Čez pet minut se je začela nevihta. Potem je po nas prišel moj ati.

Čas je bil, da gremo domov. Bil je najbolj zabaven rojstni dan, na katerem sem kadarkoli bila.

IZLET NA PRIMORSKO

Ker imamo doma kmetijo, ne moremo iti na daljši dopust ampak večkrat po en dan. Tako je bilo tudi 1. avgusta, ko smo se odločili za izlet na Primorsko.

Vstali smo zgodaj zjutraj, vzeli stvari in se odpravili na pot. Po poti smo se še ustavili v trgovini, kjer smo si kupili malico in pijačo. Vozili smo se dobre tri ure, saj so bili na cesti zastoji zaradi del. Najprej smo se ustavili v Kopru, kjer smo si ogledali mesto in pristanišče, kjer je bilo veliko tovornih ladij. Še posebej mi je bila zanimiva velika luksuzna jahta. Pot smo nadaljevali do Izole, kjer smo videli manjše pristanišče s privezi jadrnic in čolnov. Nato smo pomalicali in se šli kopat. Morje mi tukaj ni bilo všeč, ker so bile ostre skale, na katerih si je oče poškodoval nogo, kljub temu smo se otroci dalje kopali.

Proti večeru smo se polni novih vtisov in doživetij odpeljali proti domu. Takšni izleti so mi všeč, samo da vožnja ne bi bila tako dolga. Veselim se naslednjih počitnic, da bomo spet šli na kakšen izlet.

Jernej Senekovič, 8. razred

VOŽNJA S PADALOM

Na morje smo šli v Podgorco v torek, 1. 8. 2017, in sicer sem šla z mamo, Anjo, Tijo, Kajo in Andrejem. Tam sem videla, da se ljudje s padali vozijo nad morjem. Z Anjo sva to želeli doživeti. Ogledali sva si cenik in se odločili, kdaj bova šli poskusit. To je bil ponedeljek, 7. 8. 2017.

Prišel je dan, ko sva šli z Anjo na vožnjo s padalom. Plačali sva in že smo bili s čolnom sredi morja. Z Anjo sva si naredili reševalne jopiče in že so naju pripenjali na padalo. Bili sva zelo živčni in komaj sva čakali na dogodivščino. Pričeli sva se dvigati in srce nama je začelo razbijati. Ko sva prišli na višino 400 metrov nad morjem, sva videli plažo, ptice, greben, ladje in čolne. Po desetih minutah so naju začeli vleči proti čolnu, a midve sva hoteli še ostati zgoraj, saj je bilo zelo zanimivo. Ko sva prišli blizu čolna, so se najine noge namočile v morje. Prišli sva nazaj v čoln, si slekli rešilne jopiče, se usedli in se odpeljali nazaj na kopno.

Zelo sva se zabavali in upava, da bova drugo leto lahko spet šli na vožnjo s padalom. Te dogodivščine ne bova nikoli pozabili.

Sara Zorec, 8. razred